

Констатује се да су приступили:

- **оптужени Грујић Бранко и Поповић Бранко,**
- **њихови адвокати браниоци**
- **адвокат Перковић Мирослав и Шалић Миломир,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и адв. Драгољуб Тодоровић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо наставити давање одбране од стране оптуженог Поповић Бранка, а позвали смо за 12 сати у наставку претреса сведока који је саслушан под псеудонимом «К», а овде је у истрази саслушан под псеудонимом "Q", примио је позив. Прво ћу вас обавестити да сведоци Аган Лупић и Алија Ђулић су одбили да дођу у Окружни суд у Београду, па ћемо их саслушати путем видео конференцијске везе у наредним главним претресима, а заштићени сведок који је имао ознаку «Б 1098» приликом саслушања пред Хашким трибуналом је за петак прихватио да дође, међутим, мајка му је болесна, имао је тај случај, па је затражио да се претрес одложи, тако да смо у међувремену позвали друге сведоке. За сутра је предвиђено наставак саслушања сведока "Q" и сведок Миле Јовић, а за четвртак сведок Васић Драгомир и за петак сведок Винко Радовић. Ови сведоци су примили позиве па би требало да дођу у суд. Следећи термини за суђење су у марту месецу 23. и 24. март, запишите, а имена сведока ћемо вам доставити накнадно, значи 23. и 24. март у 09,30 часова. За април месец 21. и 22. април, ти термини су усклађени са члановима већа и са расположивошћу судница и ми друге термине немамо, не можемо да уклонимо суђења са организованим криминалом и са свим члановима већа. 21. и 22. април. Што се тиче транскрипата не можемо Вам учитати лап-топ господине Поповићу у петак јер неће бити готови до петка, што је раније, не може нисте завршили одбрану, кад завршите одбрану онда ћете имати транскрипте. Прво да Вам предочимо одбрану и још да завршимо Ваше испитивање па онда. Да, звали смо сведоке Видоја Благојевића и Драгана Обреновића који се налазе на издржавању казне у

Норвешкој, обавештени смо од стране Хашког трибунала да они не могу да нам дају обавештење о евентуалном прихватању сведочења, већ да то морамо тражити од Владе Норвешке која има споразум са Уједињеним нацијама, тако да ћемо на тај начин поново замолним путем тражити саслушање ових сведока путем видео-линка из Норвешке, уколико наравно буду прихватили да сведоче.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА ОПТУЖЕНОГ ПОПОВИЋ БРАНКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо прошли пут дошли донекле са Вашом одбраном ја ћу Вас молити да наставите сада, шта имате још да нам кажете, да ли имате, Ви сте као што смо већ констатовали у једном моменту прекинули давање одбране тако да је било јако много сведока који су овде говорили о Вашој улози у тим збивањима, сад сте Ви одбрану доста изменили, допунили и тако даље, па претпостављам да имате још доста тога да нам кажете везано за Вашу улогу у овом периоду или за Ваша сазнања и евентуалне примедбе везано за исказе ових сведока. Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не осећам се крив по ни једној тачки оптужнице, а с оним што сам изнео задње, неки дан у одбрани сматрам да сам изнео све што је потребно да изнесем у својој одбрани и даље било шта за одбрану немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа да кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Немам ја, што се тиче ових изношења ових сведока, то сам у оним разговорима у оним обавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим разговорима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па у оним сучељавањима на претресима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али било је доста сведока који су Вас помињали, а Ви уопште се нисте обазирали на њихове исказе, да ли то сматрамо да немате примедбе на те исказе или да они не говоре истину?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, него немам никакве везе са тим што су они казали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви не желите да се на то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа, онда ћу Вам ја сад предочити неке исказе и одбрану Бране Грујића па да видимо уколико буде потребно неко суочење. Ви сте прошли пут у Вашој одбрани изнели неке ствари па има ту неких ствари које су остале овако доста недоречене, па ћу Вас ја питати везано за овај Дивич, Ви сте рекли да сте у оном другом сусрету са Мирсадом ради неких набавки питали војне и политичке

структуре па су се сви сложили, изузев војске, на кога сте мислили кад сте рекли да сте питали војне структуре, ко је то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како сам год, како год сам рекао тако остајем и сада. Војне структуре су војне структуре војска, а полицијске структуре су полиција и ништа више. Војне структуре су у то време била бригада и ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, не можете питати структуру, кога човека сте питали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па немојте очекивати председнице да се ја сад сетим имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате с ким сте тада контактирали? Ви сте били командант штаба, је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Верујте да не знам, с ким сам контактирао тада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада представљао врх у војној структури у априлу и мају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па командант целе бригаде је био господин Тачић, командант одреда у Зворнику је био господин Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају месецу и априлу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У априлу до повлачења војске, све до повлачења војске ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је био након повлачења војске?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Након повлачења војске била је војска Републике Српске која је конституисана по закону, у Зворнику је био одред на челу са Обреновићем, а у околини су биле бригаде, корпуси и тако даље са којима ја лично нисам имао контакта никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро везано за ове Дивичане рекли сте да је да сте рекли тим људима да се обрате Брани да одреди човека, кога је Брана одредио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е то не знам. То не знам, Брано је одредио, они су људи отишли код Бране, а Брано је одредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови оштећени Дивичани, вероватно сте прочитали у оним транскриптима, кажу да сте Ви тражили да они предају оружје и да сте Ви тражили да се они иселе, а Ви кажете да сте ви њима само помагали око набавки и да су они тражили да се иселе и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како сам рекао у својој изјави, тако остајем и сада да су они тражили сами иселење, да је контакт тражен и одржан на Дивичу, да је са Мирсадом био и још један човек, да је са мношвом био Керкез и још један војник и дословце како сам рекао у својој одбрани тако и остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово није тачно што они кажу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био тада у то време на Црном Врху у командном саставу? Рекли сте да је могао наредбу за раздвајање да изда само онај ко је био у командном саставу, ко је тада био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па Црни Врх, линију Црног Врха је држала бригада Бирчанска, а ко је био конкретно на том сектору појма немам, то је бригада под командом Андрића који је водник, поручник или потпоручник био, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на крају сте се нешто изјашњавали везано за ону наредбу, да ли сте Ви добили ту наредбу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја лично ту наредбу никад нисам добио. Да ли је она отишла у касарну, да ли је отишла у војни одсек, то ја не знам. Ја лично да сам добио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је могла да буде издата та наредба?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам, не могу Вам објаснити те релације које су успостављене у војсци Републике Српске, те релације ја не знам, јер се Територијална одбрана за окружењем војске Републике Српске гасила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте до 01.јуна били, а од 02.јуна официр за везу, је ли тако, а ово се дешава 28.маја раздвајање људи, ко је тада био оперативан у војсци?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био је оперативан одред под командом Обреновића у «Стандарду», то је било оперативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је он био командант штаба ТО коме је наредба насловљена или не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не. Ја Вам опет кажем као командант штаба ТО никад нисам добио Андрићев документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да кажете да је Обреновић могао да врши то раздвајање или ко, чија војска?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја не могу да кажем да је он човек добио, постоји могућност од још две војне институције да су добиле, то је касарна и то је војни одсек и нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коју војску има касарна 28.маја?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Касарна има своју војску и води целу одбрану на линији разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким је војска 28.маја кад још нема овога Благојевића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кад још нема Благојевића тамо командује искључиво Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Обреновић. Зато што нам то до сад нисте рекли па морамо то да разјаснимо. Затим сте рекли да је онога дана за Видовдан у заједничко двориште Комуналног предузећа и штаба ТО дошла вест да се десила трагедија, како је дошла та вест?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како год сам Вам рекао у изјави у својој одбрани тако сам и сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако сте рекли, па није ми јасно како може вест да дође? Одакле да дође?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па дође човек, дође човек, то је једно мало двориште где су три институције, дође човек и саопшти и то се чује, чујем ја, чује један адвокат, чује други адвокат, ево на такав начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви онда предузимате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем ја немам никаквих права да предузимам било шта, једино што сам као човек подивљао, то сам исто рекао у својој изјави и отишао преко код полиције у Србију и замолио их да нас реше те беде, да они нису легално ту и тек након интервенције са неким у Шапцу с ким су разговарали они су преузели обавезу и стварно су после и ухапсили га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то радите као шта? У ком својству?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Као обичан човек, кад сам чуо шта је урађено, обичан грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите ту у том заједничком дворишту? Шта сте Ви тог дана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 26-ога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на Видовдан?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На Видовдан, ја сам тада ту командант војно територијалне команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Исто ми није јасно онај текст овлашћења, рекли сте да се тај текст отприлике тако изашао, не знате из чијих уста, а тамо пише у оном тексту испред свих војних, политичких и цивилних структура, па Ваш потпис, па ми то мало ако можете објасните?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не могу да Вам објасним ништа, нити се сећам како је до тога дошло ни шта је дошло, ја Вам ту не могу објаснити ништа. Знам да је, чини ми се сведок "Q" дошао и рекао «дај потпиши 'вата ноћ да прођемо, тамо има добровољачких формација, углавном да се склонимо са овим људима да могу да пређу на другу територију», ништа више ја ту не могу да кажем него оно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да нам кажете ко је Ћирковић Синиша?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ћирковић Синиша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ћирковић Синиша? Можда ако би ме подсетили више, можда бих и могао, али овако као Ћирковић Синиша немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки који је радио у болници у Медицинском центру.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па 'ајде сад да не буде да, овај, издижем себе, ја сам био углавном и у принципу у контакту са лекарима, највише са доктором Фадилом Јахић, мислим да је Јахић директор болнице и планирали смо да, овај, да се ти смештајни капацитети искористе до краја и да се укаже помоћ до краја, да се обезбеди пребацивање оних којима се указати помоћ ту не може, обезбеди пребацивање у Србију, ево то је моја активност, никаквог Синишу лично ја не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете. Да ли познајете председника Месне заједнице Пилица Петровић Перу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је ишао са покојним Ћирковић Синишом код Вас као делегација Месне заједнице везано за оно што сам Вам причала за услове у Дому културе у Пилици, да сте Ви рекли да је добро што се обратио ту да буду сигурни, да то није њихова брига, да сте Ви добро познавали тог Синишу Ћирковића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па могао он је казати шта год хоће, ја Вам опет кажем нити је он када био код мене, нити ја тог Синишу познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ни овог Перу не познајете или познајете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не познајем уопште, па ја у Пилици у животу нисам био, а имате уосталом и на другом месту где пише, овај, други да су те они тражили наводно код мене даске за пољски ВЦ јер није било довољно пољских ВЦ-а, а имате на другом месту где пише неко да су пољски ВЦ видео је да су правили. Према томе не може и од мене тражити даске и већ праве дупло пољске ВЦ-е правили, мислим мало је чудна изјава, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Обрена Марковића сведока?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, само сам прочитао да је био командант ТО и да је тражио да буде разрешен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и он каже исто да сте Ви ишли, да је највећи ауторитет имао овај Ћирковић Синиша који је ишао код Вас и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то он каже, а он то није видео да је Синиша ишао код мене, него је прича једна, прича друга. Синиша рекао њему да је ишао код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате тог Обрена?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га, добро. Да ли знате Машановић Драгана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Који је био у ТО.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже у мају у «Стандарду» пред њих изашао командант, представио се као Марко Павловић, Ви кажете никад нисте били у «Стандарду»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад у «Стандарду», то можете да проверите од свих официра, од свих војника тамо, да тамо командовали су, тамо је била група официра активних и група резервних која је углавном водила све по стручном основу, све послове одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који период то причате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Говорим за период од одласка војске Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Драгана Готовца? И њега ћемо имати као сведока.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Драгана Готовца познајем, њега сам упознао, како сам га упознао не знам. Мислим да је адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, реците нам нешто о његовим активностима.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не могу Вам ништа казати јер их не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли сте му били некада командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим да он није био у штабу. Ја мислим да он није био у штабу. Био је Петковић, био је Риђошић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Галић Мику – Михајла?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Галић Мику у команди у «Стандарду»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, не могу да Вам одговорим у ствари. Не оно да кажем изричито не знам, не познајем, него Галић Мико? Не могу Вам одговорити, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате санитарног инспектора Перу Павловића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, ни овог полицајца не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тог полицајца што је дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците за кога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам му име и презиме. Доћи ће на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како кажете да не знате неког за кога Вас и не питам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па зато што сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А читали сте. Добро. Да ли знате судију Петра Ристића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја ако се добро сећам то је један дебелушкасти човек, али он је, али он није дуго био ту, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио док је био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па шта је радио не знам брате, у оквиру правосуђа шта је он радио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио нешто у оквиру Комисије за асанацију бојишта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Могуће, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе да нам кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ако је радио у Комисији за асанацију бојишта онда је излазио заједно са Комисијом, ако је радио у Комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта кажете на изјаве ових људи који кажу да је Комисија за асанацију радила у кланици у Каракају, да су тамо били једном приликом чак и преко стотину лешева, да је било пуно двориште, да су ту били чланови Комисије ови Коста Ерић, судија Ристић, инспектор?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам само једну ствар, не само то од тих језивих догађаја које сам сазнао у току суђења, него сам масу језивих догађаја, око ових ненормалних догађаја сазнао у току суђења тако и ово, али Комисија за асанацију нити било ко други мене лично нити у штабу није обавестио за такву појаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је формирана, да ли сте Ви формирали ту Комисију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја не, ја сам читао, Ви сте ме прошли пут питали и Комисија је била прво у саставу, односно у ресору привременог органа у скупштини, а онда је после највероватније по некаквом закону војске Републике Српске, другачије се не би смело, пребачена и формирана у саставу ТО-а, вероватно ја кажем, не могу ја да кажем на основу тог и тог закона, него вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви доносите наредбу о формирању Комисије и ту су овај Перо Павловић, Коста Ерић, Неђо Млађеновић, командант штаба ТО 19.маја доноси наредбу, какав је сад Ваш повратни однос са том Комисијом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никакав. Да је то мени пренешено онда би имао информацију и могли би предузети мере као што смо предузели мере које су за далеко мањи и лакши случај као што је на «Економији» био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово је од Вас сакривано?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не сакривено, него није достављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ове информације, говорим о овим стотинама лешева и томе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не могу да кажем, сакривено је сакривено, али није достављена информација, није достављена информација то је друго. Да ли су они формирали документацију и казали нашли су сто лешева, па то ставили у архиву као јавно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говорим о писменој информацији, усменој, да ли Вас је некад неко испред Комисије обавестио или усмено?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ни усмено, ни писмено, ни усмено, ни писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте чули ни у граду ништа да се тако нешто догодило?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, не. Нажалост за ове трагедије не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате инспектора Владу Делића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам. То је тај што је рекао да је био на увиђају кад је ово четворо убијено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Никад чуо за њега нисам, а кад дође на ред имаћу питање за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је рекао да сте му Ви рекли да обави разговор с тим људима, да ће они после саслушања бити убијени, да сте Ви знали шта су они урадили, да су они све то признали и да онда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хајде дозволите председнице да то онда кад он дође овде, кад то буде причао овде онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Само да Вас питам овако везано за ову одлуку, како можете да нам прокоментаришете ову одлуку од 16. јуна о формирању и именовању команданта Јединствене војно територијалне команде? Из ове одлуке произилази да је само једна од делатности те команде ово обезбеђивање објеката од посебног интереса, а у члану 2. у ставу 1. каже да је делатност те команде и организовање борбено устројство, јединствена команда и борбена употреба самосталних формација у месним заједницама на простору српске општине Зворник, а у тачки 2. је ово обезбеђење објеката од посебног интереса и у тачки 3. каже у ратним условима преузимање послова мобилизације и ратног ангажовања грађана за потребе бригаде, па каже за команданта ВТК именује се Марко Павловић, значи из ове одлуке произилази да осим ових послова за које Ви кажете да сте Ви били као командант Јединствене ВТК надлежни има и ових других послова, значи јединствена команда ...

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем једино су рађени послови ових трећепозиваца чување објеката посебне намене и до одређеног времена док нису људи рекли опасније ми је да чувам и нећу да чувам туђу имовину кад може из освете да оде и запали моју имовину и то се расуло као кула од карата јер су то биле екипе оних који нису припадали никоме. Покушај да се оне врате под команду, да се усмере под команду и сам Жућа Вам је рекао да је 06-ога да су стављени под команду, па сте видели како су се понашали и према команди бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме разумели, моје питање гласи везано за тачку 1., ја ћу поновити организовање борбено устројство, јединствена

команда и борбена употреба самосталних формација у месним заједницама на простору српске општине Зворник, значи ова делатност у складу са овом тачком ме занима, не оно обезбеђење објеката?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је лоше формулисано јер нити је било, нити може бити сагласно Закону о војсци Републике Српске, нити по наредби команданта биргаде, нити је могло, нити је смело да буде самосталних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па очигледно их је било, ево имамо и у овој хашкој документацији, ми смо то прибавили ту има неке самосталне чете. Шта можете да нам кажете о тим самосталним јединицама? Ја ћу Вам после предочити неке из ових писмених доказа да прокоментаришете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не могу да кажем ништа јер су ми апсолутно непознате те самосталне чете, може да буде група, групица, али да самосталне чете ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Па добро Ви сте кажете били командант ове ВТК, ко је над Вама у том периоду 16.јуна и надаље од кад се ово формира? Ви кажете нисте ту један део до 16.јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па нисам, одлазио сам по наредбама овим из Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад долазите и постајете командант ове јединице за коју кажете да су њени задаци лоше формулисани, ко је сад Вама надређени? Имате ли Ви неког надређеног?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не, него једино што кад избију проблеми, кад су оно избили у болници онда обавестим ове у општини, у СУП-у, а право надређеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који проблеми у болници?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па оно кад су упали и кад су направили оно дивљаштво у болници са оним телевизорима, са видео рекордерима и тако даље, то сте имали прилике да слушате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е сад датум не знам, «Топола» и «Репић» кад су упали ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било пре овог догађаја у Техничком центру или после? Пре него што сте постављени за овог команданта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е 'ајте овако да Вам кажем, пре него што је из болнице побегао др Јелкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо о јуну месецу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, ја ово кажем, ништа више, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Значи шта, имате или немате неког војног команданта у јуну?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, немам, немам, са бригадом немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате никакве везе са бригадом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај Риђошић је био испитан овде, биће поново позван наравно, каже да сте Ви њега одредили да буде командир те ВТК за обезбеђење?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте командир, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта онда Ви радите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он командир тог дела?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Командир је на терену и у три смене, а ја планирам, имали сте и онога из банке, са њим сам планирао и правио пројекат свих објеката које би требало обезбеђивати, а Риђошић надзире, спроводи, обезбеђује ако неко неће доћи на дужност, замену и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам нешто о овом «Пиварском»? Нешто не могу да се сетим да сте њега помињали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам да ли сам га спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ајмо да га сад споменемо, доста су га овако спомињали и оптужени Славковић и Кораћ и њихови саборци из те јединице специјално, како извиђачка диверзантска јединица, доста су Вас спомињали у контексту са тим «Пиварским» па нам реците ко је тај човек, кад се појавио и да ли је био под Вашом командом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Специјална извиђачка-диверзантска јединица је постојала само једна. Припадала је војсци Републике Српске, била је у «Стандарду» и била је под командом господина Обреновића док се Тачић није повукао, Милоје, све остале специјалне јединице које су се формирале изузев ове специјалне полицијске јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица под Тачићем, под Обреновићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па рекао сам сад управо, то је она јединица која је била под командом господина Милоја Јовића покојног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ја Вас питам за «Пиварског», да ли је постојала јединица «Пиварски»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, што се мене тиче јединица «Пиварског» нека специјална, нека посебна, са неким посебним наменама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је постојала нека не специјална јединица под «Пиварским»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам. Сви добровољци су били предвиђени, то Вам је рекао и Жућо, били су предвиђени да буду под командом Жућином од првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма да ли Ви знате Стојана Пиварског, то Вас питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Стојана Пиварског ја мислим да сам упознао, упознао сам га најбоље кад је 25.-26. донео оне сатове и оне, оне туђе отете ствари, а овако га баш много не познајем, колико се ја сећам њега имао је неке прсте скраћене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо и ми овде сазнали у међувремену.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам да смо се два-три пута срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули сте одбрану Славковић Драгана, шта можете да кажете о ономе што он говори о односу Вас и Пиварског, да је Пиварски био десна рука Вама, да сте Ви командовали, да је он њега више пута возио код Вас у штаб, да је добијао задатке од Пиварског, а Пиварски од Вас, да је Пиварски био под командом Територијалне одбране мајора Марка Павловића, да је то управо 01. маја и сазнао кад је дошао ту, да не причамо, да не понављамо сада, да је дошао у обданиште, да је, то исто кажу и ови други војници?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Апсолутно неистинита изјава, апсолутно неистинита изјава посебно што не Пиварски само, него ни Драган Славковић није му било место у штабу. Драган Славковић је у штаб ушао, немојте узети здраво за готово, али други пут и задњи пут само онда кад је требало онога пилота одвести за Краљево. То су, од сарадника неко је рекао, то је оно кад су се они вратили илегално назад, неко је рекао има Краљевчана па ће га они одвести, иначе Славковић Драган није смео ући у штаб јер није имао шта да тражи у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви упознали Славковић Драгана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам. Не знам, али не бих се изненадио да је нешто везано за неки експец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је био тај човек Славковић Драган?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Славковић Драган је био тај који је шетао куд је хтео, радио шта је хтео, ја не знам коме је припадао, којој јединици. Ја мислим да је припадао јединици овог Челета из Чачка, мислим али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кад је био онај пилот Хуса Паравлић, јел' тако, Ви рекосте захваљујем се на искрености, а он човек рече дошао сам у град, ми утврдисмо да је то било почетком јуна 1992., он каже тражим команду, они кажу ево овде, изволите у град, ту је каже Марко Павловић, команда града, љубазно сте га примили каже, рекли сте му да морате неке провере да извршите, причали сте, пили кафу, препознао Вас, описао Вас и тако даље, каже јавио сам се том команданту.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Били на ручку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте га Ви лишили слободе, па сте имали пиштољ, па онда задужили два своја младића који су ушли у канцеларију, да сте Ви рекли то су људи који ће га спровести до

Краљева, да су то били ови «Зокс» и «Торо» наши оптужени, сад неправноснажно осуђени, па су возили ауто са ознакама ТО, па одведоше њега тамо, па је ли то тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем, прочитајте ту изјаву па ће Вам бити све јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма читала сам ја, немојте Ви да сумњате у моје читање. Ја Вас питам да ли Ви можете нама да ово прокоментаришете сада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите онда да. Апсолутно је тачно да је Паравлић са својом фамилијом са женом дошао у штаб, апсолутно је тачно да се представио као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е па немојте ме питати датум, не знам. Апсолутно је тачно да се представио као пилот Југословенске народне армије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тад командант штаба ТО кад је он дошао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Апсолутно је тачно да је одведен на ручак и он и жена и да је успостављен коректан однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како долази до тога да Ви ове људе Славковића и Кораћа ангажујете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само моменат, пре тога сагласно наредби коју смо добили од безбедносних органа војске Југославије још да свака појава било којег официра мора резултирати проверама у одређеним службама. Ми смо проверили и добили смо са два места одговор да таквог официра нема, чули сте од самог Паравлића како је од његовог безбедњака дошла лажна информација. На ту лажну информацију смо реаговали да ће бити ухапшен, узели му оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете реаговали ми, ко је то? Ви и ко још?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био сам ја, био је Мића Петковић, био је Риђошић, био је Секанић, био је, па било нас је, не могу сад казати колико, била је ту стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јел' сте Ви командант штаба?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте рекли «капетане Ви сте лишени слободе»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекао сам му капетане лишени сте слободе, ови ваши из Краљева кажу да ви не постојите као такав човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каква је то, ови људи кажу да је то почетком јуна, ми смо тако и утврдили пошто су се они вратили тек

почетком јуна, какво је то Ваше овлашћење да Ви хапсите људе почетком јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па можда је то било, можда је то било и у време кад је постојала ВТК, немојте ме узети здраво за готово, углавном што се тиче Паравлића ја сам њему рекао хвала на искрености због тога што ја појма нисам имао, као ни ово Веће, шта је учинио његов безбедњак из Краљева и у колики ризик је увео тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро хоћемо ли доћи до ове двојице како долази до тога да њих ангажујете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па неко од сарадника је рекао да има Краљевчана ту који могу да га одведу, а оно што «Торо» прича да је он звао команданта штаба ТО, да га познаје у Краљеву, да су онда успоставили везу, то нема везе са животом нити истине. Права информација је добијена преко Ратног ваздухопловства и ПВО и преко аеродрома код Краљева, а ово друго су све измишљотине, не знам чему служе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви нисте позвали ову двојицу оптужених?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, неко од сарадника је рекао да има Краљевчана и позвао их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви онда њих упознали или сте их знали од раније?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли су они уопште били у канцеларији ја не знам или су били у пријемној канцеларији и ту су човека ставили у кола и одвезли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како су они дошли, њих двојица?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам, неко их је позвао, а ко их је позвао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овај Паравлић каже да су на Ваш позив дошли они ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па он вероватно мисли да су на мој позив, а да ли је, ко је реализовао позив то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да он код Вас долази у јуну месецу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То ћете морати питати њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам њега питала он је рекао да је питао где је команда, они су му рекли ту код Вас, не одведоше га код тог Благојевића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам ја сад ко је њега довео и зашто га је довео, то појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тражио команду града и они га уопште каже нису послали у Каракај већ у град у штаб ту?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем председнице, ако хоћемо бити добронамерни у овом судском процесу, Ви ћете видети да у јулу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ју?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да. У писаним документима пишу фактуре општинском штабу територијалне одбране иако нема ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не пишу само ту, пишу још и у многим стварима.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пишу да и касније, тако да тај део навике одржава се. Том човеку је помогнуто, та фамилија је нађена, жена му је одведена за Бијељину са обезбеђењем да донесе оно што му је нужно да човек има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад, ништа ми није јасно за тог Пиварског, ко је тај без прста, како се он појавио, ко је њему командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, он се појавио у добровољачкој формацији и требало би да је он био под командом Жућином, јер Жућо је на почетку преузео обавезу да буде командант свим добровољачким формацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жући ко је командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да није био нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нико, судија, госпођо судија и поштовано Веће верујте ми нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је «Нишки»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па «Нишки», «Нишкога» сам упознао, мислим да је «Нишки» из Арканове формације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па исто у структури добровољаца, исто тамо, па узмите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па немам појма, па ваљда Жућо, видите Ви шта су они радили по стадиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви? Нисте Ви.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио у штаб некад «Нишки» код Вас?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, ја мислим да никад није био код мене, ни једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Славковић да је ишао са «Нишким» код Вас, да је пар пута виђао и Жућу, да је стално ишао «Пиварски», да је он њега возио до штаба, остајао напољу, да је улазио по задатку и тако даље, јел' то није тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Госпођо председнице, ја бих Вас молио да будемо реални, ако неко предузме тако ригидну меру да целу формацију у борбеним условима удаљи истера са подручја, да ли би се онда ти истерани и тај ко их је истерао толико дружили да би нас Славковић виђао често заједно, добро нисмо загрљени и тако даље. Не одговара истини ни једно, ни друго, ни треће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко прича о дружењу и грљењу, прича се о командовању и о војним активностима.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја Вам сликовито само кажем, никаквих контакта са Жућом, Ви сте видели код њега, он тражи све писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо о «Пиварском».

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: О «Пиварском» и о «Нишком» рекао сам Вам мислим да је «Нишки» остао из структуре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали «Пиварског» и «Нишког»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. «Пиварског» нисам познавао до оног момента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте познавали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Правилно сам га упознао оног момента кад сам одузео одузете ствари из затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте га упознали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тад сам га боље упознао, да ли сам га срео раније па, то не знам. Тад сам га боље упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га лошије упознали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро. Чули сте шта је говорио Славковић оптужени везано за његове активности и испитивање у Дому културе Челопек по овлашћењу «Пиварског», шта о томе можете да нам кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А шта да кажем, нити знам шта је рекао «Пиварски», нити знам шта је рекао Славковић, односно прочитао сам шта је рекао Славковић, али за, једино што могу да кажем јадан је онај ко такву наредбу према људима изврши, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да нам кажете о оном делу његовог исказа да је он ишао да испитује и «Бубицу» о коме смо доста овде причали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта да Вам кажем, јер кад је изјавио зашто је он ишао, онда размислите о њему, немојте питате мене јер стварно не знам, откуд знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви виђали некада тог Славковића са белим опасачима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Славковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, као војни полицајац, да ли је имао беле опасаче тог дана?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да кажем ја сам га мало пута видео и мислим да га никад нисам видео у белом опасачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у којим сте га Ви то околностима виђали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Искрено да Вам кажем ништа конкретно, изузев то што је Паравлића возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога значи да питамо ко је ангажовао ову двојицу Кораћа и Славковића за одвођење овог Паравлића кога сте Ви ухапсили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Неко је из моје околине њих нашао, рекао да има Краљевчана, њих нашао и довео их, а ко их је довео не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како кажете сад штаб, Петковић и овај, сви, а кажете нема штаба? Сад кажете ту су они били, а Ви кажете да су још одмах чим је дошао Благојевић повучени у «Стандард»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја, ја госпођо сад се присећам како је било, шта је било, ко је био присутан. Знам да су њих два доведени у вечерњим сатима и да је њима предато да одведу човека на аеродром код Краљева, не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте их Ви звали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Што се тиче «Зокса» и Славковића не бих их звао па кад би требало мени ногу спашавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, кад их, јел' сте их звали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па зато што смо имали онај дуел који смо имали 17. маја, кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са «Зоксом» и Славковићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па и они су били у тој групи, без разлике. Па ево сад сте Ви сами рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пиварски»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: За «Пиварског» ја не знам, једино један сведок га спомиње са «Економије».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате «Пиварског», а знате ове људе који кажу да су под «Пиварским»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја сам прочитао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Прочитао сам да је, овај, ишао због неке жене па је кидао овоме Буљубашићу, овај, ланчић, зашто је ту жену узнемиравао и тако даље, то сам прочитао, то сам чуо на суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате «Сплићу», мајора «Сплићу»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: «Сплићо» сам чуо, али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, тамо се говорило о неком «Сплићи», а ко је «Сплићо» појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се говорило? Каже оптужени Славковић да је он био заменик «Пиварском»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сасвим је могуће, у тим њиховим формацијама које су биле могуће да је он био заменик «Пиварског».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, он каже да је био, ја Вас питам да ли то знате или не? Кад сте чули за тог «Сплићу»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, не знам ни чему је «Пиварски» командант, ни ко му је заменик, ни под чијом је командом. Зна да је под Жућином, то је и сам Жућо изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас, опет Вас молим, да тумачите туђе изјаве, него нам реците Ваша сазнања ако желите. Да ли сте били на Липљу некада у јуну месецу, почетком јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Чули сте оног сведока Максимовић Милета, да ли можете нешто да нам кажете везано за његов исказ, да ли је то онда нетачно што он говори да сте тамо наредили претрес терена, да су били «Бели Орлови»? Да ли знате нешто да нам кажете о «Белим Орловима»? Ко су ти? Каква је то групација?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Зна, знам јако много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците нам, под ким је била та група?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знам «Бели Орлови» су били око мене кад су упали у штаб. Зна да им је капало из очију и алкохол и дрога и све остало и знам како је Михајловић био длакав по рукама, са аутоматском пушком у руци и знам како су ми извели лична документа и пописали од фамилије документа, то је све што знам о «Белим Орловима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били под Вашом командом? Овај Миле каже тако.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма каквом мојом командом они су били ван општине. Они нису били у општини Зворник уопште, то је била једна екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онај Максимовић Миле саслушани сведок каже да сте му Ви надређени све до Вашег хапшења крајем јула месеца, да је по повратку с боловања крајем јуна месеца дошао код Вас у штаб ТО, да сте Ви били у штабу, да је био Риђошић, да је био Петковић, да сте га Ви задужили да обезбеђује оне објекте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је Максимовић овај из банке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миле.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је заједно са мном правио планове обезбеђења објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тачно је ово што он каже?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је тад, то је тачно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како каже крајем јуна дошао сам у штаб ТО, не каже ВТК?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па 15. јуни је пре краја јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже крајем јуна дошао у штаб ТО и Ви сте му надређени каже све до Вашег хапшења?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам шта је ту сад спорно. То није ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам, ја Вама предочавам оно што он каже, а Ви реците да ли је то тачно или не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Поштовано Веће, кад се говори о ТО, Територијална одбрана у тој згради се зове већ 25 – 30 година из навике та зграда се зове и данас ТО, мада тамо нема никаквих функција које су везане за ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи хоћете да кажете да је он погрешно. Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он у ту зграду је дошао, а ТО то није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже овако да је каже 04. маја се јавио у касарну, да му је командант одреда био Јокић Душан, да је 06. маја упућен у Липље, да је ту био командир чете која је имала два вода, да је ту био све до 02. јуна, да сте Ви били командант штаба, да су ту у Липљу смештени у Снагову били ови «Бели орлови» у другој половини маја и онда говори о њиховој активности и каже да сте Ви одобрили да се скупљају неки таоци тамо, да је Вас видео у Липљу кад сте дошли у мају месецу пре узимања тих талаца, да сте рекли да се иде у претрес терена, у чишћење, да сте Ви лично то рекли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је то исти овај човек за кога кажете да је тачно да је крајем јуна дошао да обезбеђује с Вама објекте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам Вам рекао да је тачно рекао око онога посла процене објеката које треба обезбедити, то сам Вам рекао да је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а овај део у Липље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли. Каже да сте и даље били командант штаба у другој половини јула када сте ухапшени и да су се функције бригаде и штаба преклапале, да сте Ви њему све време били надређени, да сте имали велики ауторитет код војника и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ма да Вам кажем председнице, 'ајде да се насмејете, па њега сам извукао из, у Војно територијалну команду извукао из састава бригаде да би га извукли из активног састава и он је радио у банци, брате. На чију интервенцију, на Бранину интервенцију сам га извукао, хајде да се помогне, познале се фамилије, њега сам

одатле извукао, иначе тај човек није ништа фактички радио нити је имао обавезе у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам се нешто изјаснили везано за улогу Јове Мијатовића. Поменули сте да је и он био у штабу 01.јуна поподне, шта ради Јово? Која је његова улога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав сте Ви имали однос са Јовом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам, да Вам кажем ја Јову Мијатовића иначе мало познајем. Јово Мијатовић је био тамо, једино што могу да кажем из читања ових материјала да је он учествовао у преговорима, даље ништа Вам ја не могу казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас из читања материјала.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е па ја Вам не могу ништа казати. Он је био ту човек, а шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао нешто, да ли је преговарао нешто, да ли је нешто задуживао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не могу, не могу казати, нити сам обраћао пажњу, нити могу да Вам кажем. Ја сам у међувремену и отишао и вратио се касније и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Јово имао неки контакт са Благојевићем? Ви кажете Вама Благојевић наредио или не знам како оно и рекосте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па претпостављам, претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пишете спискове?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ово само претпостављам, не могу да кажем јесте, претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одреди ова два човека да иду у Тузлу? Рекли сте нешто овако «казало се» па то ми нешто није било јасно, казало се да они иду у Тузлу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим да је сведок "Q" њих одвезао и с неким договорио да они иду, а с ким појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали контакт са Тузлом, са штабом тамо њиховим у Тузли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никакав, изузев ватрени преко јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «Р», Ваш технички секретар, да сте Ви имали контакт са штабом, телефонирали и тако даље, да сте имали тај разговор везано за те људе који су задржани, спискови се правили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Један једини контакт са муслиманском страном је био везано за разговор са братом овог Рамиза Смајловића, мислим да сам добро рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте причали.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И с никим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази кад сте испитани нисте помињали Благојевића, рекли сте на том овлашћењу је потпис, Ваш потпис као команданта штаба ТО, да сте Ви потписали за два човека да иду у Тузлу, да је то овлашћење и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па факат је да сам ја потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не ја, нисте рекли да Вам је Благојевић ништа ту имао неку улогу, неку надређеност?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем ја сам и у истражном поступку прво био одлучио да се браним ћутањем, а онда сам после рекао шта сам рекао, могуће да сам заборавио, de facto Благојевић је био ту, имате у документима, дошао је раније, формирао свој штаб човек како иде, правила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је неки човек из Мијатовићевог кабинета или полиције дошао и да је онда ова дактилографкиња куцала то овлашћење, да су се консултације радиле телефонски. Ко је то телефонирао у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мијатовићевог? Па ко је телефонирао, не знам ја по којим поводима телефонирали. Мијатовићев кабинет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли, неки човек из Мијатовићевог кабинета.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, није имао, људи моји, Мијатовић није имао кабинет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису то моје речи, то су Ваше речи господине Поповићу.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Ја Вас разумем, ма није Мијатовић имао кабинет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо који је тај човек?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Мијатовић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је председник општине и био је још нека улога је то била као некадашњи полит комесари регионални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте рекли да у том послу уопште није учествовао сведок «К» или "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како не, то је онда крупна грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па он их је возио, он је инсистирао да се пожури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда мислили неки други, Ви сте о нека два догађаја причали у истрази?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја нисам говорио о сведоку "Q", него «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да су била нека два догађаја везана за неке људе заробљене и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не. Само један тај за који сам чуо касније шта је нажалост урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о две ситуације у истрази, да ли је била још нека таква ситуација? Једна са сведоком "Q", а једна без сведока "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Једна. И ту је сведок "Q".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој је био и сведок "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био је ту и требао је да их одвезе на Црни Врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у ком својству он то ради, вози, довози, одлази у ту школу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, сад, сад ћете ме опет прекинути госпођо председнице, ја први пут и једини пут сазнајем да се воде преговори кад сте ми дали одобрење да одем да ишчитам материјале. Ја појма нисам имао да су ти преговори вођени за исељавање тих људи. Према томе одговор је овакав: сагласно статусу који је имала та Комисија за преговоре вероватно је такву улогу и имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јао, ништа Вас не разумем, тако су Вам реченице!

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако је већ био у Комисији за преговоре са овим људима онда је вероватно из тог статуса члана комисије извукао и овлашћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сад опет причате из предмета сазнање?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само из предмета, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да то не чините, али не знам који пут треба то да урадим.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам Вам унапред рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите ми о 01. јуну, то кад Ви је ли сазнајете тад да су били преговори или не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тад сазнајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда значи није из предмета, него 01. јуна сазнајете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не. Ја сам сазнао ко је био у преговорима, како су ишли преговори, шта је требало да се ради 01. јуна кад сам дошао после подне у штаб, а детаље сам из читања материјала дознао. Ништа више ја о томе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог Васић Драгомира и Максимовић Радомира из Брњице и то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Васић Драгомира из Брњице мислим да се не варам, мислим да се не варам то је да кажем био човек најутицајнији избеглица из Брњице, дошао је један огроман број, ја сам само једанпут се срео са њима, дошао је један огроман број људи, донели су чак и са собом мртве, уз пут су погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи срели сте се ипак с њима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да сам се срео са њим у градској хали кад смо сви отишли тамо кад су ти људи смештени у халу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам хтела да Вас питам, кажу они да сте били и Ви у спортој дворани, колико је то дана уочи овог заробљавања ових људи, уочи 01. јуна, тај састанак?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Колико дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То није био састанак молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, скуп, како год.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је био скуп, то је био сусрет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде да чујемо нешто о том сусрету?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па то је било по мени 3-4 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пре него што је дошло до ове трагедије Клисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви одлазите тамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Пешке, то је близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам мислила тако, него зашто одлазите, с ким одлазите, под којим околностима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па неко је, неко је обавестио да је стигао огроман број избеглица, да су донели и мртве, да су људи из Живиница, нико није рекао из Брњице него из Живиница и сасвим је нормално онда у том моменту да се оде тамо да се људима стави на располагање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да оде је нормално?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Између осталог ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Као командант штаба ТО-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још да оде? Ко је још био тамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па тамо је ако се ја добро сећам био и Мијатовић, био је и Брано, био је и сведок "Q", био је, па не знам пуно је времена, пуно је времена. Ево ове сам рекао, било је народа, знате како изгледа кад дође њих 30, а носе 30 лешева, онда се скупи народа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ту причано? Ко је ту причао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па питали смо их како је било, шта је било, описали су нам да су их напали, да је попаљено све, да су изашли, нису

хтели да оставе ни једног мртвог иза себе, чак је колико се сећам не Васић него један други рекао да двојица су погинули због двојице мртвих јер су се вратили да не остану мртви тамо, вратили се због њих и онда су погинули и они, ето то су приче које смо ми чули од тих људи, ови из Црвеног крста су преузели да им обезбеде храну, да им обезбеде неку ћебад, душеке, било шта јер је било вероватно предвиђено да спавају у хали, највероватније јер то не знам, то ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се даље дешава с тим људима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не могу да кажем, не знам, не знам, нисам у току уопште. Претпостављам да касније иде увођење у војни списак и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где се смештају ти људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У градској хали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после хале?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Да ли знате ко је капетан «Црни»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Капетан «Црни» активно лице или ово што се провлачило под именом Љубиша, Љубиша «Црни», што је говорио Лазаревић да су га нашли да туче неког у затвору на «Економији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је капетан «Црни», моје једноставно питање?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам, тог човека не знам, ни одакле је, ни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Љубомира Китановића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Китановић ми је познато, али ко је не знам. Мислим да у Зворнику тог презимена има доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте таквог неког упознали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Жељка возача?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Жељка? Где је возач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Пуби»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А где је возач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу ТО. Да ли Вас је возио некад неки Жељко, неки територијалац?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Колико ја знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био возач?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не могу се сетим, најчешће је Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Мића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мића да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали возача?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А онда ако он није ту онда једног војника из обезбеђења узем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете «Пиварски» није с Вама био ни у каквом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ни у каквим односима, ни он са мном, ни ја са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што каже овај сведок «Р», Ваш секретар, каже долазили Гогић и «Пиварски» у Вашу канцеларију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа ја не спорим, да ли су они долазили кад ја нисам био, кад сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма код Вас, не у празну канцеларију.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Мислим да Вам, председнице дозволите да Вам се обратим и Вама и Већу, мислим да Вам довољно говори онај ригидан потез, изузетно ризичан, да их удаљим све после оне несреће «Економије», да истерам све по цену свега и свачега, иако су они видели сте како враћени и ко их је вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли да не знате «Пиварског», значи претпостављам да њега нисте истерали или шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сви су истерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њега не знате, тог без прстију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сви добровољци, да Вам кажем, сви добровољци, цела добровољачка формација ту је онда и он, сви под Жућином командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о неком страдању неког Бошка који је тамо почетком јуна страдао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа о томе не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Славковић у одбрани да је, каже давано 200 Муслимана за размену у замену за Бошкову главу почетком јуна? Ту везује и «Пиварског» и Вас, да ли Вам је то нешто познато да је погинуо неки Бошко, па да је требало глава, то причају и ови оштећени затворени да су морали да иду у размену, да узимају тело и тако даље, читали сте сигурно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Слушајте, слушајте ово је, ово је без икакве основе, најутицајнији човек који је погинуо, а остао у рукама Муслимана то је помоћник или заменик командира станице милиције господин Славко Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па је за њега понуђено и остварено, колико се ја сећам седам живих за њега мртвога, немојте узети здраво за готово да је седам, може бити и 11, а да за некога...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо и то.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Се нуди 200, ја лично не верујем, а за тај случај не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којих седам се нудило и остварено за Славка?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е то не знам, то је ствар, то је милиција радила, полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Полиција у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Цивилна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта знате о томе да нам кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам ништа изузев да је Славково тело донешено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је дато седам живих за?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па фала Богу на сахрани се прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са сахране знате. Да ли сте Ви извршили примопредају са Благојевићем дужности?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па знате која је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казали сте врши се примопредаја, али нисте то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па примопредаја је била у два смисла. Један смисао је био да обиђемо терен, да он упозна линије, да види како то изгледа, други део примопредаје је био да га упознам ко су чланови штаба који треба да пређу да раде у штаб бригаде, односно у структуру бригаде да тако кажем, трећи део да му кажем да, овај, Обреновић са својим одредом буквално је ембрион бригаде војске Републике Српске и покрива организационо стручно све активности војске на територији који покрива зворничка општина, ево то је наша размена, иначе писмених ових, размена информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи примопредаја између Вас и њега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је примопредаја, ништа више ни једне речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не између Обреновића и њега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Шта, што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто не између Обреновића и њега? Рекосте Обреновић је главни, Ви нисте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Обреновић је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви примопредајете са Благојевићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Врло просто, зато што је наредба Корпуса сагласна Закону о војсци Републике Српске укида се, прво укида се ТО као вид организовања народа за одбрану, друго ТО бивши целокупан се преводи у састав војске Републике Српске, а у Зворнику се организује и конституише бригада као ниво организовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто онда сви ови сведоци, већина сведока каже да 02.јуна тек долази Благојевић, а Ви кажете он је ту већ крајем маја, већ 01.јуна Ви сте бивши командант?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем Благојевић је, то ћете чути и од сведока, Благојевић је већ формирао штаб, чини ми се 28. или 29. већ формиран штаб, већ Обреновић упућен на терен да неке ствари поради, да увеже јединице и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Имали вакума као што кажу сведоци?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Каквог вакума? У командовању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никаквог вакума нема. Оног момента кад је он дошао и кад је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У формирању војске нема вакума, одмах Благојевић и?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем истог момента, таман посла да постоји вакуум, да смо се ми постројили ТО на једну страну, бригада на другу страну и ми сад свечано дајемо заклетве, а Муслимани нек уђу у територију. Напротив сваки борац до јуче, до 01-га који је био на линији организован овако или онако, остаје на својој линији стим што му се можда мења водник или четни старешина, а сигурно му се мења командант бригаде, односно командант највиши, највиши официр који је у војсци и ништа више ту промена нема никаквих. Могао је прве чете, првог батаљона бити командант Перић уместо Мирића, али да нема команданта то није могло да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила да нема, али добро. Рекли сте у одбрани, кажете није могао да се уради никакав потез у штабу без сагласности са наредбом од 28. маја, а мало пре рекосте Ви ту наредбу нисте примили, па не разумем шта значи онда ово?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, као што видите 28.маја, када је Бањановић Фадил тај папир изнео ја сам га први пут видео и да Вам кажем зачудио се и сад кажем очигледно како он позива се на војску Републике Српске закон и све остало, очигледно да ми нижи ништа нисмо могли урадити иако о томе нисмо ни знали, чак до нивоа то писмо је толико контрадикторно да он мени наређује да ја одредим команданта бригаде, да ја организујем бригаду, за то се иде у затвор. То ћете чути од војних стручњака у свако време, према томе ја сам био јасан да ништа се очигледно није могло, могао је Брано договорити или Мијатовић шта год хоће да људе одвезе до Кладња, ако војска Републике Српске организована кроз бригаде и остало то није хтела да пружи они су били враћени. Ми то нисмо знали, да смо ми знали да треба малтретирати те људе и да хоћемо да их малтретирамо па не би пуштали до Кладња па назад, па до Црног Врха па назад, па Бог те пита шта, ти људи нису криви колико ни црно за ноктом, а нажалост десило се то што се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате да ови оштећени Дивичани кажу да иста она војска која их је водила тамо на Црни Врх их је и раздвајала, да су то били људи неки са ознакама територијалне одбране, да су препознали неке своје локалне, да је био и човек без прстију на стадиону и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ништа не спорим, ја сам убеђен то је прво судија, ја сам убеђен да у сваком аутобусу није било више од једног човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега сте убеђени?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па из простог разлога, седи на кондуктерском месту и 50 путника и ти људи са Дивича нису одлазили под присилом него су одлазили добровољно, а тај војник је био пре свега да заштити људе у аутобусу да их не би неко са стране узнемиравао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај војник је био под ким?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам ја да ли је њега послала полиција, она «специјална полиција», ја то не знам, од мене нити је ко тражио, нити је ко са мном разговарао. Мој задњи контакт са Дивичанцима као што сам Вам и казао је био на Дивичу са Мирсадом, жао ми је што тај човек, посебно је за свакога жалити, али за њега посебно, жао ми је што није жив јер би имао шта да каже. Мени је жао што тај човек није жив, то је млад човек, тај би човек имао шта да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не ставља се Вама на терет присилно исељење Дивичана.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја опет кажем да смо ми присилно исељавали Дивич онда би требало пуно војске и остало па да их терамо пошто Дивичанци сами од себе иду онда је по један војник да заштити људе у аутобусу био довољан. Ко је дао људе, да ли је дала војна полиција, да ли је дала ова специјална полиција, да кажем тако Милоша Пантелића и Жугића не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, они кажу да је војска била. Под ким је војска у том периоду, мај месец?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, војска, под војском се све подразумева што је у маскирној или у СМБ униформи. Вама је, и бабе су носиле униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви некога на дан 01.јуна испитивали у штабу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 01.јуна? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознати са исказом овог Алије Ђулића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам упознат преко читања материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта кажете на тај исказ?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па никакве везе, ја имам само питања, немам, немам шта да кажем око исказа, исказ је потпуно нереалан и ја то

вече сам био потпуно одсутан јер знам да више немам никаквих обавеза па онда знате како то иде код нас мало и славља, мало и необавезног живота, а видели сте и како је хапшен, на који начин је тај човек ухапшен, па вођен у СУП, па из СУП-а овамо, ко га је води, да ли су га они тукли и остало, ја нити сам га видео, нити сам га тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да резимирамо, значи оно што је он рекао да сте га испитивали, да га је човек испитивао и свашта да не понављамо сад овде, чућемо човека, а да је после тај човек који га је испитивао малтретирао, на крају се појавио као командант Марко Павловић, то нисте Ви, јел'?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Могао се представити и Будо Спасојевић који га је ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам у чије име на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Чувар у штабу ТО. То је онај исти што му је речено да спусти пушку кад је доведен овај са «Економије» човек, не знам му име. Ја бих Вас молио, да ли може да се добије воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Грујић уопште не помиње Благојевића, он прича о Вама, о Јови, о сведоку "Q", каже вероватно су Марко и Јово договарали текст оног овлашћења?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па могуће да Брано није био у тренутку кад је Благојевић био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био ту Благојевић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па био је колико се ја сећам негде око један – два сата, ако се ја добро сећам. Ја се ограничавам, знам да је Јокић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јокић, Јокић, један од официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не помиње да се чека Благојевић, да ли сте Ви неком рекли да треба да дође Благојевић, да ли сте рекли сведоку "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам ја рекао, него је рекао, колико ја знам, Јово Мијатовић, да се чека Благојевић да потпише овлашћење као највиши старешина да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је то рекао Јово?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ту у сали, и никоме и свакоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: И никоме и свакоме, ником лично обраћајући се, него свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић 03. јуна на седници Владе привремене, Ви сте рекли исто да сте дошли да се поздравите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам дошао да се поздравим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте тада на питање шта је са људима заробљеним у школи рекли да размена још није готова и да људи раде на томе, да ли сте рекли то, ту информацију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам овако, ја сам 02-ога био у Бијељини да договорим моје обавезе даље по оном распореду, а 03-га сам дошао да се једноставно поздравим са људима које познајем и са којима сам сарађивао. Нашао сам их на неком формалном-неформалном састанку, са њима се поздравио и било је свакаквих питања, од оних који воде ка страху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо на питања везана за ове људе заробљене.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Одговорићу, одговорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пустимо друга питања.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Било је питања са тим људима, па урадиће војска, војска је и затворила, војска их и чува, па одрадиће војска и ништа више. Уосталом имате извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више? Па, да ли сте рекли ово да није готова размена, да ли сте имали информацију да још нису размењени?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, нисам ја о размени говорио у том смислу да није готова, него сам само говорио да тај део мора порадиће војска, а видели сте, јер их је војска и заробила, видели сте и сам извештај вероватно команданта Зворничке бригаде команде Бијељинског корпуса где он извештава да су ти људи ту заробљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али из одбране господина Грујића произилази да сте Ви обавестили да размена још није готова и да се на томе ради?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па можда сам ја рекао у том смислу да размена није готова, али да војска треба да спроведе то је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте знали о томе, о тој активности војске?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ништа нисам знао више него што је тада урађено да су ти људи затворени и да тамо војска одређује правила игре да се иде на размену. Ништа више ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте Ви сазнали да је 700 људи убијено?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: После можда 6 месеци, годину дана. Ја нисам долазио дуго времена у Зворник због тога што сам се осећао повређено због оног хапшења о коме сам чуо овде свега и свачега од шећера до свега осталог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, од 16. јуна до краја јула сте ту, не причамо после да ли сте долазили?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам, али да Вам кажем о томе није причано, о томе барем преда мном није причано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали у исељавању Новог Села у јулу месецу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ново Село, да се покушам сетити где је то Ново Село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо код Дрињаче.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када, у ком месецу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел' тако господине Грујићу? Према Дрињачи, јел' тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У ком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Дрињачи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Онда не. Тај део је био одцепљен од Зворника ишло се чамцима преко Дрине, тамо нисам ишао. Тамо је био један, један професионални официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Селу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па у том крају, у том крају који је био одвојен од Зворника и од ове територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који официр?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Митрић, Матић, Матовић, тако некако, био је млад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три човека?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, један, а презиме некако овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад, у ком периоду?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официр чега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Официр ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не разумем шта причате, јел' то знате да је то село исељавано па Ви нисте радили или је он или шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, ја кажем тамо је био официр шта се тамо дешавало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате шта се дешавало?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам предочити сад овде неке писмене из ове документације која је стигла из Трибунала где се помињете Ви, а ко је овај Илић Драгутин што обавештава за ове војнике, ове заробљенике пардон?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Илић Драгутин је колико се ја сећам у Корпусу у Бијељини помоћник команданта за пропаганду и информатику, колико ја знам то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па упознао сам га кад сам отишао, то је било оно за један дан, за један сат, кад сам отишао да се договорим са Корпусом шта ће ми бити обавеза, са њим нисам имао додирних тачака, али сам га чини ми се упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та Ваша функција официр за везу са СРЈ од 02.јуна?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате како војска Босне, војска Републике Српске је остајала без материјално-техничких средстава, остајала је без горива, остајала је без муниције, остајала је без хране и без оне основне опреме то су одела. Сви смо имали ту обавезу, ја сам имао обавезу више, сад је то било проширено на ниво Корпуса где шта може, како се ми популарно изражавамо, да се огребе да се огребе, да се неки сегмент за тенковско возило обезбеди, да се нешто уља добије, да се, то је код «ЈУМКА» посебно успело да добијемо велику количину метраже маскирног платна, па се у Зворнику мислим у Везионици шиле униформе, кромпир, пасуљ и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ме не занима, значи нема везе никакве са војском и без снабдевања?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Има, има, нема друго ништа што се тиче војске, што се тиче ангажовања јединица и тако даље то нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете Ви да нам разјасните однос између Вас и Бране Грујића? Не мислим лични однос, него однос евентуално неке надређености, подређености обзиром да сте Ви именовани од стране Владе, да смо чули овде да је Влада могла и да Вас разреши, да ли је Вама некада председник Привремене владе нешто наређивао, захтевао од Вас? Какав има однос или да ли сте Ви подносили неке извештаје њему као председнику Владе, какав је однос између цивилне власти и Вас као команданта штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па једино где је Брано мени наређивао, није то наређивање него тражио, захтевао без наредбе, то је оно код оне масовне сахране да изађу возила из касарне да би се ископали на време гробови, да би се припремило и тако даље, а иначе наредбодавних релација између нас двојице није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте могли да поновите, нисам Вас разумела?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па једино место где би се могло казати да је наредба то је захтев. Ми смо имали доста погибија и требало је припремити велики број, велики број ових хумки, па је он од мене тражио да и возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите ископати гробове?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да возила из касарне да се обезбеди, па сам ја преко чини ми се Милета Јовића обезбедио да возила изађу да копају, дакле није било цивилних, а ово друго нема ни наредбодавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која масовна сахрана, о којој масовној сахрани говорите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е па не знам, то је онде поред пута са леве стране, која је масовна сахрана била више се и не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је било више?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Било је више људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи који се сахрањују?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је то онај део у Бошковићима кад је пострадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви ангажујете да копају?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па било је ровокопача горе у «Стандарду» и онда кад сам са Милетом разговарао онда је он то послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Ви?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па због тога што је једноставно вероватно се нашао у једном шпицу па каже «аман-заман помажи и ти да не били решили ово до одређеног времена», да тамо не стоји се док се чека да се ископа гроб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су багери били неки?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ровокопачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ровокопачи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ровокопачи гусеничари, али ровокопачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су били Срби?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па из Бошковића су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим крај априла, крај априла – средина маја, ту је негде било, мислим да је тако било. Ту је мислим и сведоку "Q" погинуо отац, то је сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви као председник Комисије за асанацију бојишта не знате о ровокопачима који су копали гробове за Муслимане?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ни један једини извештај нити око тога нешто знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви упознати са исказом овог сведока «М» што је сахрањивао те људе? Каже да је преко 800 Муслимана сахранио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Тај сведок «М» има таквих изјава према ономе што је написао до оних изјава да је он возио живе Муслимане да су склањали и тако даље, ја не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да је возио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је возио и живе Муслимане према неким прелазима где су могли прећу линију фронта да оду на територију муслиманску, то Вам пише у његовој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, нисам Вас то питала, питам Вас о активности копања тих гробова Шахбеговићи, Глумина, Рамин гроб и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ништа не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам да ли је он тих 800 савњава и са оним људима што каже да се привуко камиону који је товарен на не знам где, па је то товарено па је видео, да ли је то свих 800 људи заједно са тим људима са те локације где је он пришао возилу и посматрао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули кад је он рекао за Техничко-школски центар да је био 10 – 15 пута и колико је лешева одатле довезао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па јесам, али сам и прочитао да други кажу да није био ни једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да ти људи нису страдали или?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја то не могу да кажем, ја само кажем он реко, а ови написали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је преузео ту Комисију за асанацију бојишта од Вас када Ви престајете да будете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је то при бригади, а ко је преузео не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо доказ никакав писмени да сте Ви престали да будете председник те Комисије па зато питам?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да је то при бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно не председник него да Ви сте наредили да се формира?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само при бригади и нигде више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тог 01. јуна у овом штабу нешто с Браном причали, с Браном Грујићем?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 01. јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Са Браном се није могло причати 01. јуна. Брано, ја нећу понављати речи, био је изузетно љут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте галамио је.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не само галамио, галамио и псовао да се не може понављати и са Браном се није могло причати. Ја сам од других, ја сам навео да је то можда Риђошић нисам сигуран, чуо да су били неки преговори и да то није испоштовано и да је због тога Брано по..., па даље стаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Брано?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је, да не изговорим реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ружна је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је псовао, то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Псовао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није толико битно. Да ли Вам је рекао да треба да обезбедите боље услове тамо за школу за затворенике?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Какве ја везе имам са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам рекао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Можда је рекао осталима, човек обратио се, али мени лично да је рекао не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато је ли ишао Брано тамо у ту школу где су ти људи заробљени? Да ли сте Ви чули нешто о томе или могли да закључите из те галаме?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Из те галаме и из тих, тог стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога он то галами?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па галами, превасходно објекат на кога се галамио је био Јово Мијатовић, био је сведок "Q", а никог није поштедио, никога није поштедио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питање је да ли сте могли да закључите да ли је био у школи или није?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Моје мишљење је да није био у школи, посебно не са сведоком «К» јер они су се раздвојили. Брано је чини ми се отишао некуда, али је сведок "Q" био још у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Брано отишао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А Брано отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад они људи долазе што се казало да треба иду у Тузлу? Јел' ту Брано?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам навео, један, као што сам у изјави дао у одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у односу сад да видимо Брана где је ту, јел' има Бране кад ти људи се одређују, кад се пишу спискови, кад се пише оно овлашћење да ти људи иду?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е сад то Вам не могу тврдо казати, једино могу тврдо да кажем да је Брано био у канцеларији бившег команданта ТО док је један мени непознат човек седео у прочељу стола и ћутао. То је наводно требао бити један од преговарача, а за овог другог не знам ко је, нити га познајем. Тако да је Брано вероватно тог човека једног или двојицу ту, можда се неко други мувао не знам, видео али да ли је разговарао нећу Вам казати, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже онај Аган Лупић чека се командат, ево га каже долази командат, да сте то Ви. Брано Грујић каже 01. јуна командант штаба ТО главни за војску у Зворнику сте Ви, ништа не каже о Благојевићу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Као што ја нисам, као што ја нисам знао кад Брано смењује свог секретара тако и он није знао кад се смењује и кад се спроводе наредбе у оквиру војске, једино му се онда јави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Видоје дошао тек половином јуна тамо на Владу да се представи да ће он бити ту командант и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сасвим нормално јер је имао оперативних послова милион и на релацији са Корпусом и на релацији са Андрићем, узмите само оне факсимиле, извештаје о борбеним дејствима сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви ту територију Зворника овако географски? Та села и то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем за човека од 60 година, 12-13 година је пуно, па се и заборави, а поприлично могу да се сетим, више би требало привући на сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у Клиси, у Ђулићима, у Бијелом Потоку, Петковцима, у Бошковићима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У Петковцима сам био, у Бошковићима сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Клиси, Ђулићима?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У Клиси сам ја мислим био само једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ту, обзиром на Вашу функцију коју сте обављали и на неке безбедносне аспекте, где су ту биле линије разграничења, линије раздвајања у односу на Клису, Ђулиће, да ли је то било близу или далеко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То се померало, то се померало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На дан 01. јуна да ли се сећате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То не могу Вам казати, 01. јуна не могу да Вам кажем али мислим да је релативно близу било, релативно близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та линија разграничења?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Та линија разграничења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло из Клисе да се дође брзо до муслиманске територије?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Из Клисе на муслиманску територију уз доста пажње захваљујући ракији коју су употребљавали ови наши на линијама могло се отприлике за, уз пажњу за сат времена проћи и доћи на муслиманску територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже господин Грујић да је то ту километар ипо – два, је ли тако? Да је близу и да ту одмах може да се изађе на муслиманску територију.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је то, ако је 5 километара нормалног хода, један километар, онда је сат, сат ипо времена у овим условима кад свако може да пуца или да баци бомбу, онда је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислио је на становништво муслиманско које је требало да оде, каже јако је близу ту та линија где је муслиманска територија под муслиманском војском?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је у реду да су омогућили људима, да су омогућили људима како је договорено у договорима опет наглашавам нисам учествовао нити знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, да ли Ви знате ту конфигурацију тих места, терена и тога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не бих се упуштао у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате оног Стеву Ивановића, онај што нам је дефинисао рат и тако ако се сећате били смо у другој згради?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Стево Ивановић има их два, два их има. Онај што је тучен или онај што му је сломљена рука у бригади. Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај што је био шеф војног одсека.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е, то је Стево Ивановић што му је сломљена рука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад причали са њим о овим људима из Техничко-школског центра што су били заробљени?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ни један једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже да му је Марко Павловић дао податак да му је одбијена размена лица приведених у школу и да он није успео то да одради, па је с Вама разговарао, па је рекао те људе треба или ослободити или омогућити прелазак на слободну територију, па сте Ви рекли видећемо касније?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, никад, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то тачно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Стево Ивановић, тај Стево Ивановић и ја нисмо малтене контакте имали изузев оно пошаљеш по куриру Стево треба мобилисати 15, 50, 100 и остале ствари или он пошаље извештај не може да мобилише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да нам кажете о Каракајској чети?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем могу једино да кажем да је Каракај био држава у Зворнику и Каракајска чета је била чета у оквиру свих чета. Ви сте видели и оно опет морам се вратити не може другачије председнице, видели сте у ономе што је написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас шта је написано. Људи кажу да су припадали Каракајској чети ТО на дан 01.јуна кад добијају

задужење да обезбеђују људе. Само ми се на то изјасните, ако можете јасно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добијају задужење нити знају од кога, ни како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кажу да припадају Каракајској чети ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: ТО да ли припада Каракајска чета ТО? Што се тиче плаћања припада. Да ли вршењу задатака тог дана очигледно нису припадали никаквом ТО-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него коме?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Они су били у саставу бригаде која је држала линију фронта где је била и Каракајска чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро ко њима фактички командује?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Онај командир, онај, оделења чете на том терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њему, ко њему тог дана командује фактички?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па немојте, то не могу знати, то мора бригада имати, мора бригада имати од тачке А до тачке Б командује Петровић, од тачке Б до тачке Ц командује Ивић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде реците нам Ви ко је могао да командује? Да ли можете Ви то да нам кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Благојевић има некога испод себе или он сам своја наређења спроводи, оперативно?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, Благојевић има десетак официра и подофицира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам. Који официр је тог дана могао да командује том Каракајском четом?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е сад немојте да будемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја кад бих знао такве ствари да кажем ја бих играо лото и онда добијао премије. То већ, то већ не могу да претпостављам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро. Да ли знате неког Будимира Буду Спасојевића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па јесте, Будимир Будо Спасојевић је био онај човек који кад су довели овог човека са «Економије», мислим да се сведок «Ха» зове, или «Х», што је држао пушку уперену на њега, па му ја рекао дај спусти пушку не изигравај ту не знам ни ја шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Будимир Спасојевић био 01.јуна у штабу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Будимир Спасојевић 01.јуна није био у штабу, кад сам ја дошао у то време није био у штабу, да ли је био раније не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели можда 31. маја увече у штабу, да ли сте били?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Он је вероватно 31. маја био после подне слободан, на дужности је био други човек, на обезбеђењу 31. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Спасојевић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је било већ расуло у штабу, јел' ту више нико није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Будимир Спасојевић? Да ли је он био припадник штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, он је близак рођак сведоку "Q" и по основу тога смо га сместили да ту буде на обезбеђењу, а не на првој линији фронта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам обезбеђењу где у штабу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Штаб, војни одсек, комунално предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај каже човек Алија Ђулић да га је он ухапсио и да га довео?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Слажем се, прочитао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Да ли Вам је то познато да га је он ухапсио и да га је довео у штаб?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Довео га у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није ово тачно, него у СУП?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То пише у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам шта Ви знате, не шта пише.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не знам ништа госпођо, ја сам се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда реците да не знате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја сам се изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас сад први пут питам за Будимира Спасојевића, нисте могли да се изјасните.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не, нити сам Будимира Спасојевића видео, нити ишта знам о његовим активностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни да је ухапсио човека?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да он ради обезбеђење, у каквој униформи је тај Будимир Спасојевић као радник обезбеђења?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако се ја добро сећам СМБ. Ако се добро сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које он то припада? Територијалној одбрани или полицији?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Територијалној одбрани. То је њих пет радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд њему овлашћења да хапси, да ли можете то да нам објасните, ови рекоше они похапсише?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е па немојте то мене да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам, ево, добро питање је да ли је неко од припадника ТО имао овлашћења да хапси?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро. Да ли сте чули да се некад тако нешто десило?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хапшење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко из ТО хапси некога? Неки припадник ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим кад сте Ви ухапсили овога pilota?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Овај pilot, па немојте председнице будите коректни, није то било хапшење, ми смо седели овако, ручали, ја му кажем капетане ови су јавили ја вас морам ухапсити и узео му пиштољ и ништа више, седели смо и даље, пушили, пили кафу, ако је то хапшење онда нека буде хапшење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Жену му послао са обезбеђењем до Бијељине и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то? Није хапшење, а шта је то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не знам, мени се чини да то није хапшење, хапшење је оно кад Макса мени стави лисице.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па он је рекао да сте му Ви рекли «Ви сте лишени слободе», Ви сте се њему захвалили на искрености, ја Вас сад питам кад сте ухапсили, сад кажете будите коректни.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па рекао сам му да му се захваљујем на искрености због тога што је споменуо оног безбедњака из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сад да полемишемо. Добро. Имате ли Ви неке везе са предајом наоружања ових људи из Ћулића, из Радаве?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Посредно. Тамо је био на дужностима прикупљања наоружања, мислим да је руководио Секанић, а колико сад чујем ишли су добровољци о свом трошку и то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Секанић да ли је он припадник штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли он то ради нешто мимо Вашег знања?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не. То се све носи у «Стандард», евидентира по броју и све остало и ставља се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли некада у Ћулиће?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Омер Селимовић, каже долазио Марко Павловић пре предаје наоружања, у пратњи били полицајци и двојица у маскирним униформама, у Радаву? Да је било предаје наоружања и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он каже, ја кажем није, ја сам једино на преговорима за наоружање био у Козлуку и нигде више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте упознали овог Максимовић Радомира?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Је ли то овај што смо мало пре спомињали да смо правили планове из банке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Овај из Брњице командир чете ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Можда јесам у тој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Васић Драгомиром?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Можда сам ја тог човека упознао у тој групи али мени је остао у памћењу само Драгомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овај је неки командир, поручник, командир чете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Само ми је остао у памћењу Драгомир, а остале, физички како изгледају, али не по имену и презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што тај Васић кога се Ви сећате каже да му је овај Максимовић причао из чете брњичке да је био са својим људима у Петковцима код куће Винка Радовића, да су ту прошли тенкови, да је било јединица Територијалне одбране из околних села, да је становништво у Бијелом Потоку преузимала цивилна полиција, а Маринко Василић нам каже да је дошао у штаб ТО код Вас тог поподнева, да се он сећа, шта Ви о томе кажете? И Ви кажете био је, није био нико из полицијских, јел' то Маринко био?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Маринко је био после подне у штабу, а шта је било пре подне, око подне, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да видимо шта је било кад је био у штабу Маринко начелник полиције 01.јуна поподне и Ви ту и шта сад то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не могу се ја сад сетити шта је он сад ту говорио, шта није говорио, али овај, знам да је био, а ко је горе послао тенкове онај ко је имао право, ко је водио преговоре, какве преговоре и ко је требао реализовати договорено то не знам, а да ли је била полиција цивилна, говорим само о цивилној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам сазнао једино из записника и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, то немојте да ми причате, питам Вас за Маринка. Ви сте били у штабу, нисмо ми били.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесам био сам у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Вама Маринко?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се сећам да је Маринко био, а ништа више се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сећате се? Добро. Не сећате се да ли Вас је нешто информисао, шта је било тамо?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не. Шта има више било је јасно барем тим људима да мене нема ко шта да информише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Васић што га Ви знате.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже упознао у спортској дворани Марка Павловића, представили га као команданта ТО и каже његова брњичка чета до формирања бригаде није имала посебних контаката са Марком Павловићем, нити су имали потребе да слушају команду и ТО, а кад је бригада формирана постали су њен саставни део, а каже то је било око 12. јуна, а командант ТО је био старешина свих оружаних формација па и њима из брњичке чете до момента формирања зворничке бригаде, али од команданта ТО они нису имали неке специјалне задатке, да ли је ова чета брњичка чета ТО била под Вама, значи он каже?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Веома јасно и гласно да би брњичка чета била мобилисана за ТО Зворник морала је бити заведена у војну евиденцију. Брњичка чета није била у саставу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас фактички господине Поповићу само да ли је била, да ли није? Молим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није била у саставу ТО, брњичка чета се бринула о својим мукама и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којим мукама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па о мукама о тим људима који су доведени, који немају где, који немају шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро та брњичка чета кад је дошла да ли су се они ставили под нечију команду ако Ви знате и под чију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Код нас не, не, не. Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате или нису?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису. Добро. Шта се дешава са тим Драганом Обреновићем кад долази Благојевић?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Драган Обреновић колико сам ја чуо постаје начелник штаба бригаде, то је други човек бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до доласка шта је он?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је командант одреда војске Републике Српске у Зворнику. Истовремено под функције тог одреда по свим системима и по свим линијама стављене су све снаге територијалне одбране у општини Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дан, два, три после, после формирања штаба ТО, а то је значи негде 01. – 02. маја. Тако да су и системи везе и исхране и ремонта наоружања и снабдевања наоружањем и муницијом и униформама све је било у «Стандарду». Тамо су ишли да приме задатке, тамо су ишли да предају задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, ко је коме надређен, Ви Драгану или он Вама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Драган је, Драган је за себе, Драган припада војсци Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које нема?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Како нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам за мај месец до доласка Благојевића, кад сте Ви командант штаба ТО, шта је он у односу на Вас?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Војска Републике Српске нема бригаду у Зворнику до доласка Благојевића али има одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо да видимо какав је однос команде штаба ТО и тог одреда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем, ево сад сам Вам објаснио, све оперативне послове што се тиче држања линије, што се тиче држања и ангажовања војника, врши одред и врши Драган највише, Драган Обреновић са својим сарадницима. Моја обавеза, обавеза чланова штаба је било да се договарајући на терену смањи број бежања са линија, уозбиљи понашање на линијама, смањи број оног чим се запуца цела села се исељавају, односно да се повећа број одазива на мобилизације, ево то су биле наше обавезе, поред оних елементарних обавеза да се војсци Републици Српске и свим оним снагама којима она командује обезбеди потребна храна, униформе, муниција и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел' Ви командујете јединицама ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко? Он?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па он је тамо, оперативно он руководи свим тим јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сви помињу Вас, а не њега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, па зашто спомињу, али зашто, зашто јединице које долазе са терена кажу лепо одлазе у «Стандард», тамо предају и обавештавају шта је урађено из «Стандарда» примају обавезе даље, ту се снабдевају и одлазе, а нико Вам овде још није рекао да је дошао у штаб ТО-а предао извештај шта се дешава на његовој

линији, ту примио материјално снабдевање и ту примио обавезу где треба да се јави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви имате информацију да је Драган Обреновић учествовао у неком исељавању неког муслиманског села? Да ли сте чули за то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не, ја не и ако могу да кажем ја у то не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Козлук?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Козлук, Драган Обреновић у Козлуку колико ја знам, колико сам чуо нема ништа, једино што је послао бар како је Студен рекао што их је послао тамо на обезбеђење празног села, ништа више ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је Драган Обреновић учествовао у затварању неких људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако је учествовао у затварању неких људи онда је искључиво за дезертере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неке објекте за више људи? Не, не.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дезертере и оне који су евентуално крали. Крали из структуре војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим о цивилном муслиманском становништву господине Поповићу да је он имао неку такву улогу, да ли Вам је то познато?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Човек никад не може бити сигуран али сам убеђен да није, мислим да је он био под утицајем ових официра из Бијељине и господина Тачића и да он тај део никад не би починио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде има баш један доказ који говори супротно оним Вашим тврдњама да самосталних јединица није било, оне формације које се помињу у овој одлуци ВТК под тачком 1., ево 21. јуна команда Источно-босанског корпуса доставља наредбу команди свим бригаама и самосталним јединицама.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже, самосталне јединице ранга чете, батаљона, борбене групе и њима равне, снабдевање врше ослонцем на јединице под чијом командом извршавају задатке, командант пуковник Илић Драгутин. Какве су то самосталне јединице? Ви рекосте тако нешто не сме да постоји.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То морате, то морате госпођо председнице, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, питам Вас, Ви сте тамо били.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја бих Вас молио какви су услови били терена ја говорим посебно Угљевика и с чим се тамо све служило и којим формама то ја не знам, ја мислим да у Зворнику изузев отуђених

појединаца и група које се не могу звати самосталне јединице у Зворнику тих самосталних јединица није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мислите да ово он за нешто друго?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мислим да је то за друге терене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да прокоментаришете ове извештаје из ове писмене документације, то су ове три књиге добили сте то све, везано за веома често помињање да штаб ТО и даље делује и то цео јуни и цео јули, недостатак кадра, пљачке и тако даље?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па не могу, не могу да прокоментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја само једно могу да кажем да ја ту нисам био после хапшења, а да ли се ту окупљало неко друштво, а народ следствено навикама зове ТО, то друштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о народу, причамо о писменој документацији војној коју смо добили из Хашког трибунала, ово што сте добили Ви, значи не народ, него они кажу?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам, не знам, онда они вероватно знају и имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви упознали овог Василић Слободана потпуковника?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да ли сте били ту 28. јуна на дан постројавања бригаде свечано?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, био сам на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево ово ћу Вам предочити што се помиње Ваше име, каже команда Источно-босанског корпуса редовни борбени извештај 22. јули 1992., командант Видоје Благојевић, каже знатан негативан утицај испољавају разни повериоци месних заједница повериоцу у Влади који негативно утичу на борбену готовост и постојање деловања штаба ТО, па опет каже 23. деловање штаба ТО стање исто, оптерећеност деловањем паравојних јединица, деловањем штабова ТО, пре Вашег хапшења да ли је било неког штаба ТО другог можда?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се бојим да се то односи на штабове ТО по селима и те истурене јединице о којима он говори, а штаба ТО колико ја знам није било у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штаб, негде пише штаба, негде штабова, штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мени то делује као да су неки штабови код тих истурених јединица код, отуђених јединица да их тако назове, постојали неки штабови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде у овом ратном дневнику каже «Пиварски» 12.јуни, «Пиварски» довео неке људе, приводи, зато што су сарађивали са Муслиманима, затворен је са преосталима, то је тај «Пиварски» ког Ви немате никакав контакт?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Којег датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12.јуни.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: 12. јуни? Па шта ја имам са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас. Да ли Вам је нешто о активностима тог «Пиварског»?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте намигивати с браниоцем молим Вас, па немојте сад.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не намигујем него су моје наочари, купили ми наочаре на пијаци па сам прошао како сам прошао. Било би ред да стварно ми то послали или ако може да се учита у рачунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вас питам да ли имате сазнање, ништа друго?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, немам никакво сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Чак ћете се смејати ако кажем није ми јасно кога је «Пиварски» могао ухапсити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ово место господине Поповићу за смејање, стварно ни предмет, нигде, уопште овде нема места смејању никаквом верујте, никаквом смејању нема места уопште, нити шали. Само да нађем ово Ново Село. 08.јули 1992. телеграм из Дрињаче: први преговори завршени, друга страна тражи да дође мајор Павловић ради реализације, упознат командант, па онда у 12,30 послат телеграм Дрињачи мајор Павловић долази са пута вечерас, преговоре решити са Браном Грујићем који је, то смо читали колега можда сте заборавили, све смо читали, изводили доказе пре пресуде.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да Вам кажем у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, погледајте транскрипте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сасвим је могуће да су они тражили мајора Павловића, сасвим могуће да се мајор Павловић враћао са пута, али јасно мајор Павловић, вероватно у том телефонском разговору даје до знања да он у томе неће учествовати јер није ни позван, јер 12.јула он нема овлашћење да врши разговоре о било чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 09.јула телеграм из Дрињаче: врше се припреме за исељење Новог Села, зову Обреновића или Павловића да дођу ради реализације исељења.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Исто као мало пре кажем за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате информацију да Вас неко зове? Да Вас неко тражи.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па немам информацију председнице, ја сам у јуну месецу 01. отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате информацију да Вас је неко тражио везано за то Ново Село?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да Вас није нашао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 18. јули телеграм из Дрињаче: извршена операција заузимања Новог Села, 27. јули по наређењу команданта обавештен СУП да дођу на састанак у 21 час Маринко, Марић и Горан из Националне безбједности, затим Грујић Брано из општине и Марко Павловић из штаба ТО?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А где да дођем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На састанак.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А где? Ко је потписао ијекавицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато 27. јула да ли сте били у Зворнику?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Не, не. Можда сам се задесио са путева кад се вратим али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ухапшени на мосту? Двадесет и ког јула?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знам. Верујте ми не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте крајем јула?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Крајем јула. А не знам који је дан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо се враћати на исказ онога што је говорио да сте били на састанцима, Ђокановића. Добро. Мислили сте на овај телеграм који шаље пошиљалац ТО Зворник Корпусу у Угљевик 15. јула, на то кажете да је то по инерцији рађено, стижу заробљеници из Зворника, кренули су пре 15 минута?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па и то, то нема ама баш никакве везе са мном и било би добро наћи ко је то слао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошиљалац ТО Зворник телеграм.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па могао је ТО Зворник, зграда ТО Зворник могао је бити и онај из војног одсека, могли су и ови доле бити где је била Комисија за размену и остало, али не верујем, ако се шаљу из затвора онда је неко одатле послао телеграм.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви можда нешто да кажете?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја не, ја све што сам имао да кажем рекао сам, једино ми је жао што нисам могао користити контрадикторности у изјавама сведока да би доказао чињенице, односно не одрживост оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то није сада време, кад буду сведоци саслушани.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, ја нисам знао, нисам знао ваша правила па сам онда, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нећемо сад ценити дате исказе, то је за завршну реч. Имали сте прилике сваки пут, Ви сте своја права користили кад сте хтели, је ли тако? Пошто смо ми Вама предочили одбрану господина Грујића, сада ћемо њега да питамо на неке ствари које су из Ваше одбране интересантне за њега.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице већа, кад сте Ви предочили одбрану?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сам рекла шта је рекао везано за 01.јуни.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте прочитали одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте ни дали транскрипт, он није видео транскрипт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не може ни да види док не заврши испитивање. Кад он заврши онда ћемо.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви знате на главном претресу оптужени првооптужени онда се предочи другооптуженом интегрално му се прочита, а Ви нисте дали ни транскрипт, па сте Ви нешто интерпретирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то не знам тај ЗКП да се интегрално прочита, то још нисам чула.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према томе мој браћеник се неће изјашњавати даље ни на једно питање, ја му не дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немам више питања.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ни на једно питање, нити тумачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули, уопште немам никаква више питања за њега него имам питања за господина Грујића из овога што је он чуо. Па ја сам га питала је ли има још нешто да каже. Да ли има неко да га пита, ако неће да одговара. Па што сте онда рекли неће више одговарати на питања. Нисам га још удаљила, он се сам човек удаљио. Ви сте мени у реч упали. Сачекајте да видимо да ли имају чланови већа, имамо неки ред.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, рекао је да неће ником више да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то сте Ви рекли, није он ништа рекао. Ви увек говорите у његово име.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ћу се понашати управо овако како бранилац каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли молим Вас господине Перковићу да седнете.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ја тако кажем.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, да ли сте завршили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што ја још увек руководим поступком, нисам завршила.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, не, пустите ме и кажете изволите господине Перковићу питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам рекла, не, зато што сте Ви умали, па ја знам шта хоћу.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, сад не знамо шта хоћете. Ја имам примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви упадате у реч. Примедбе на крају иду.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи испитујемо господина Поповића, завршавамо са његовом одбраном идемо да видимо да ли има питања, а онда ћемо видети да ли има још нешто да се предочи, а нема читања, не знам у ком закону сте читали да се чита интегрална одбрана претходног брањеника. Изволите питања чланови већа. Ако не желите Ви, ја, само да Вам још једном објасним поново процесна правила, значи ја Вас нећу сваких пола сата опомињати на право да не одговарате, да се не суочавате и тако даље, значи Ви сте та права користили до сада и од сад увек можете. Суд ће све ценити и Вашу одбрану и сведоке и одбрану саоптужених и тако даље. Значи по Законику о кривичном поступку сад на ред долазе учесници у поступку да постављају питања. Одговарате, не одговарате, а онда на крају да видимо да ли има неких разлика. Изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Искрено није ово пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања. Изволите. Нема. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања. Добро.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја имам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Ви питајте господина Поповића, ја не знам да ли ће он да одговара, јер обично бранилац уместо њега зна. Ја сад не знам, да ли се консултовао, ево да видимо, питајте њега.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Питајте.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли хоћете да одговарате? Ја сам, прошло је, пре свега прошло је шест, више, седам месеци од оног кад је завршено, па је онда прошло, кад је завршен онај први део суђења, па је прошло доста од оног кад је он уочи нове године говорио, па због тога се ја извињавам ако нешто, мислим да ли је, нисам сигуран, да ли је постављено питање госпођа Јасна Буљубашић као сведок је доста говорила о њеним контактима са њим. Сада ме интересује он је колико сам ја забележио рекао да је имао само један контакт и да је, сада мене

интересује да га питам да ли је тачно да је она долазила више пута, да је он рекао да је доста забрљао, да ће можда бити, и тако даље, значи ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било кад је била госпођа Буљубашић?

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али није он одговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте тада.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А одговарао је, онда се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекао је да он није тај који се први пут представио.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, она је њега помињала да је имала с њим контакте десетак пута, 5-6 не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја и прошли пут, читаћете у транскрипту.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, важи. Извините. Овде је сведочио сведок «Р» који је био технички секретар господина Павловића о неким стварима које су донете тамо, које су донете, одузете из Челопека па донете тамо, да ли он зна нешто о тим стварима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је сад већ, то смо већ предочавали.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам се мислим на то изјаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је то само једном било кад је био «Пиварски».

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је кад је упознао боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сведок «Р» рекао да је то из Челопека, он је рекао ствари.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, у реду, у реду. Него сад прелазим на другу ствар, рекао је да је упознао боље овога «Нишкога», кад је први пут упознао «Нишког»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то баш и није јасно, ако можете поново, ако желите да кажете.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Негде на почетку, а када не знам, док су биле вероватно Арканове јединице тад се упознали сви у оном смислу да га видиш, а да једно другом пружимо руку, па ја сам Бранко па ја сам Перо, то не знам.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ово, Герина кланица шта је, да ли зна да је долазио генерал обдуцент професор Зоран Станковић да врши неке обдукције неких тела који су се налазили у кланици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04. маја доктор Зоран Станковић са ВМА био је сведок, Ви сте тада били већ командант штаба ТО.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисам знао. Био је сведок, слушао сам га и да Вам кажем први пут чујем такве ствари.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Били сте командант, не знате ништа о томе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Први пут чујем као и масу ствари овде на суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу» је био.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У «Алхосу». Па рекао је, ми смо га то питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, Ви не знате шта је то Герина кланица?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна, не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, да.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта значи ово да је овај Јова Мијатовић био политички комесар регионални политички комесар, шта то значи, шта значи то је битно због одговорности Грујића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да ће то Брана боље објаснити, то је специфичност у организовању политичком у Републици Српској. Ја не могу то објашњавати, нити знам.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је то нека страначка функција, политички комесар?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је за више општина био у неку руку представник и Владе и државе и све остало. Ево то је оно што ја знам.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Републике Српске?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Републике Српске.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не странке, него Владе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Владе, Владе.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не странке?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Владе и Скупштине и свих органа.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А какве је имао ингеренције?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е то не знам.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То ја не знам.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У односу на предсеника Извршног савета.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Опасне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опасне?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, чим је на тој дужности.

Адв.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна нешто, опет се извињавам можда сте питали, да ли нешто зна о набављању погребне опреме за сахрањивање дрвених сандука, односно врећа из Љубовије или негде друге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Неђо Младеновић да сте му Ви давали дозволе да иде тамо у Србију по сандуке? Он је у тој Комисији коју сте Ви формирали, наредили формирање.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нити сам му давао, нити има логике да му ја дајем налог, нити сам му давао, он има свог директора, тај директор уговара послове са пословним партнером и шаље свог потчињеног радника да тај договорени посао донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је директор, он је директор?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, директор је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младеновић, директор Комуналног.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он био председник Комисије за асанацију?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Он је сам, он је сам ту нешто радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте наредили да он буде председник, јел' тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Шта сад Ви с њим?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да му ја, да му ја одређујем кад ће поручивати сандуке, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ваш контакт осим наредбе да се формира? Шта још Ви у вези с том Комисијом радите?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: С том Комисијом немам никакве ја везе него је основна мисао била да се изврши асанација терена да не дође до заразе и свега осталог. Ја да Вам кажем никаквих извештаја, никакве иницијативе да треба негде интервенисати нисам имао.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато како су сахрањивани Срби, а како Муслимани? У каквој опреми?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим да су сахрањивани и једни други, разлика је само у оном надгробном елементу, иде споменик, а овамо иде.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, али оно сандук, односно врећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви у сандуцима или су неки у врећама?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја мислим, ево сад ћу рећи конкретно, у врећама су сахрањени сви из «Белих Орлова» који су донешени из Калесије, а остали не знам, црне вреће на закопчавање са стране.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје мајора Андрића команданта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је.

Адв. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Било, добро. Хвала. Немам више питања.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Андрића сам упознао.

НАТАША КАНДИЋ: Питала бих оптуженог да ли је он, овај, у време почетка рата радио за неку институцију Србије на пример Државну безбедност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питала колегиница давно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам радио за «Сунце» Сомбор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одговор је не, је ли тако?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли може да нам каже ко је њега поставио на ту једну функцију командира, команданта штаба осим што је мислим, да ли са тим постављањем има везе нека институција из Србије?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја мислим да нема нико.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Вама познато да је постојао неки координатор МУП-а Србије који је био постављен за снабдевање оружјем разних ти добровољачких јединица?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Много о томе не знам, знам да је постојала сарадња, сарадња колко-толко и ја сам сарађивао са МУП-ом Србије у оном смислу Мали Зворник, то је пре свега оно хапшење «Репића» и овог Истока Појатара, па је то мене разрешило једне од обавеза, а иначе никаквих координатора са стране Србије, ја их нисам упознао, можда је било.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је на пример поставио Пантелића? Да ли је то Вама познато?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ко је Пантелић? Пантелић је, отишли су на договор представници МУП-а Републике Српске и покушали са њим као пензионером да поразговарају и он је прихватио да дође да буде начелник СУП-а у хаотичној ситуација која је владала у Зворнику.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте тада били тамо, јел' није било неких проблема то што је Пантелић из друге државе?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па и ја сам из друге државе. Ја и Пантелић смо из исте државе.

НАТАША КАНДИЋ: Из исте државе.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па никакве, никакве, овај, проблема није било и Пантелић и ја смо били заступници заједно са осталима, заступници борбе за опстанак оне Југославије и оних односа, а једна држава брата.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Ја бих само још питала пошто кажете да не знате ништа и да сте накнадно сазнали за одвајање, затварање људи и после њихово премештање на разне друге локације, да ли можете да нам кажете шта сте Ви то сазнали?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сад не разумем питање, ако ми помогнете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало конкретније.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Конкретније и ја ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорите о овим Ђулићима?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је после сазнао?

НАТАША КАНДИЋ: Шта је сазнао пошто каже да не зна ништа о томе, био је ту до 16. јула, у његовом присуству се о томе није причало, он је касније сазнао, шта је то што је он касније сазнао?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Сазнао сам да су ти људи нажалост побијени.

НАТАША КАНДИЋ: Који људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ти људи из те школе, односно Пилице, да су пребачени у Пилицу и да су побијени, то сам сазнао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули ко је то извршио?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не. Па за такву информацију је било опасно распитивати се. Ја иначе сам био на мети тих, тих експерименталних, оних који су спремни да експериментишу. Нисам чуо ко је рекао, верујте ми да знам ко је то урадио, овде се води 4 године поступак и притвор за верујте ми погрешне људе. Кад би знао једног извршиоца ја бих га довео овде. За оно што је направљено у Дивичу, за оно што је направљено у Дивичу то је невиђено и да знам и једно име не би мени судили, будите сигурни, ја бих био сведок.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли сте некад са Грујићем разговарали о томе? Оно што нам кажете Ви сте се плашили, било је опасно, шта да се распитујете, је ли то?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па и да се распитујем и да и да, овај, постављам питања зашто је то урађено, ко је то себи дозволио, ко је евентуално наредио, дао сагласност.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли сте се Ви плашили Бранка Грујића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, Бранка Грујића се ја нисам плашио.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте питали њега?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, њега сам ја после питао, он је само хватао се за главу и рекао Марко ово је трагедија и у том смислу, ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте питали сведока "Q"?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Мислим да нисам, ја мислим да нисам, јер се ја са сведоком "Q" поприлично дуго нисам видео. Он се бавио бизнисом којим се бавио и ја сам био на овој другој страни и тако да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на Привременој влади неко поставио неко питање у вези са тим људима убијеним?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Можда и јесте, можда и јесте, али у то време ја нити сам био никад члан Владе, а друго ја нисам био ту ни да присуствујем Влади.

НАТАША КАНДИЋ: До када сте били у Зворнику?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, до 01.јуна, јуна, а људи су побијени касније.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте били 16. јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, 16-ог је друго нешто, то је далеко мање људи има и мањег значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао је па је дошао 16-ог, тако је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, сусрео се са овим својим секретаром у штабу Територијалне одбране са неким, да ли можете да нам наведете неку особу коју сте питали или је толико било страха да Ви никога нисте смели да питате осим Бране Грујића како сте рекли?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да Вам кажем прво рекао сам Вам прво нисам ни знао шта се десило, онда кад се десило, десило се и ово хапшење моје, тада ме више ништа није интересовало. Ништа ме више није интересовало, а погодило ме јесте, погодило, то је урађено и у моје име, а нема нико право у моје име такву ствар да уради, такву будалаштину. Према томе ја ту много се нисам ни распитивао, а од ових људи који су били у згради ТО-а бившег, то је била Комисија за размену и то су људи били без обавеза, кад нема шта да се ради свако иде на своју страну, као што би и у нашим фирмама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте 01.јуна видели негде Маринка Василића?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Био је он човек у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био и да се не сећа.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја се не сећам само о чему се разговарало, али био је у канцеларији. Сећам се био је у униформи.

НАТАША КАНДИЋ: А после тога да ли сте га некад нешто питали? Тих непосредно дана после тога?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Вама ће бити чудно, Маринка Василића први пут виђам кад је сведочио, чудно јесте али први пут га виђам кад је сведочио. То је једно, једна чудна ситуација коју не могу ни ја сам себи да објасним и зато Вас молим немојте ни покушавати да Ви објасните то и да прихватите. Невероватно али тако је.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите. Кад завршите направимо паузу, онда ће нам доћи сведок.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам само два питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Кад сте Ви први пут сазнали да је у Техничко-школском центру страдало, не знам, 700 људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам ја питала и рекао је, шест месеци, годину дана.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, то је много, много касније, много касније, после мог хапшења.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте тада сазнали да је побијено 700 људи?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не. Ја сам сазнао да су побијени Ђулићани и из Клисе ови људи, а не колико је људи по броју побијено.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А када за овај број сазнајете, мислим отприлике?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На суду.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На суду.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: На суду.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, то је исправка била јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли сте Ви били присутни за наводно неко постројавање 21. јуна Зворничке бригаде, свечано неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам питала, колега нисте слушали, питала сам, рекао је не, није био ту.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не, не, не. Мислите на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати поново. То сам ја питала пре пет минута. Немојте поново.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја знам зашто га питам, Ви сте га питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте питали за 28. и 21.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли је био присутан тако сте га питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Као да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сви су рекли да су били присутни постројавању.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко сви? Немојте га тако, нон-стоп га тако испитујете, зато сам ја сад и питао за ових 700, што он каже сада је тек чуо, то су само еклатантни примери. Исто је тако било и за ову бригаду. Ви сте рекли да је то, уместо да га питате да ли је био, да ли је чуо за неко постројавање, па би Вам он рекао јесам или нисам, ако нисам онда није ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А Ви кажете, јел' сте Ви били тада када је то и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То га питам.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не може тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био присутан свечаном постројавању бригаде?

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не може, ако то неко каже, то се тек утврђује, да ли је било то постројавање или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље с питањима.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, то су два питања само, само еклатантни примери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, да ли сте Ви после тог да кажем Ваше те смене имали било какво овлашћење војно-оперативно у било којем смислу да сте могли да наредите било коме било шта?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Изузев трећепозивцима, ништа, а и од тога сам дигао руке оног момента када упало се у болницу, кад је мени човек који је ту обезбеђивао рекао овим речима: «ја те банде не смем да зауставим, отиће кући, запалиће ми кућу док ја чувам болницу», тад сам видео да је то бесмислен посао.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Следеће питање, то Вас је председница већа питала, ја ћу то другачије преформулисати, председница већа Вас је питала да ли Ви тврдите или не тврдите или да ли Вам је познато да је капетан или пуковник Обреновић учествовао у исељавању Козлука тако је питала, ја Вас питам да ли Ви можете да тврдите одречно или позитивно на било који начин да ли је неко од припадника бригаде учествовао у том, што је сасвим различита импликација дата?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Припадници бригаде, један део припадника бригаде је присуствовао исељењу Козлучана, али опет да се споразумемо то сам ја чуо на суду, то је рекао Студен да је он био тамо по наредби, према томе били су присутни. Ја их тамо нисам видео, нити сам тамо био на лицу места.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи ово што сте рекли односи се на особу Обреновић, а не на припаднике поједине бригаде?

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да, да, да.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала. Немам ни једно друго питање. Председнице већа адвокат Перковић, ја сам мало пре, ајде да кажемо да ово резимирамо и кроз ону моју примедбу и тако даље. Ја сам мало пре ставио примедбу на предочавање исказа оптуженог Грујића који је дао мом брањенику због чега, оптужени Грујић је присутан када мој брањеник, као првооптужени, присутан је кад он износи одбрану, има право да стави примедбе, има право да стави питања. Мој брањеник као другооптужени, а сви су оптужени једнаки, то Вам говорим не по слову, него и по тумачењу и по духу ЗКП-а. Сви су они једнаки, дакле и мој брањеник, предочава се и требало би предочити одбрану Грујићеву интегрално или да смо му дали, ја не бих

инсистирао, да смо му дали барем тај транскрипт, то би претпоставили да је прочитао и упознао, па би га Ви питали, да би мој брањеник као другооптужени могао, исто имао право да стави примедбу на исказ Грујићев, да зна шта је он рекао и да му постави питања, сваки оптужени, и исто тако потребно је да мој брањеник зна шта је рекао Брано Грујић у својој одбрани да може да се осврне да каже можда је било овако, можда је било онако. Зато бих ја молио да ова питања у погледу предочавања да оставимо за следећи пут, нека он прочита сада, сада је он рекао, нека прочита исказ Грујићев и нека стави примедбу или да ако буде имао неко питање да каже имам то и то питање Брани Грујићу или да каже Брано Грујић овде не говори истину или овог се сећа, овог се не сећа, било је овако или није. Зато Вас молим да не би сад ништа прекидали јер смо стварно што кажу кренули са поступком да за следећи пут он прочита то, да му дамо тај његов транскрипт, евентуално и његову одбрану јер маса је у транскрипту, знате и нама је тешко читати и пратити адвокатима, а камоли не оптуженима, то су хиљаде и хиљаде транскрипата и докумената да он то прочита и да следећег пута или пошто видимо да ће неко долазити или неће или сутра или прекосутра, ја мислим да ће он то моћи акцептирати и да евентуално ако буде имао питања за следећи пут да оставимо тај један дан, ако имамо та два дана за то, ако се слажете, а мислим да и истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ја, колега као прво нема никаквог достављања по ЗКП-у интегралне верзије одбране, шта би било да је прошли пут завршио одбрану и да сам одмах требала то да радим, па да правимо паузу, шта ћемо кад имамо по 20 оптужених. Значи ово право, њега нико тог права не лишава, он ће добити тај транскрипт, ја ништа њему немам више да предочавам из одбране Бране Грујића.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, да, али он увек има право да постави питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имам питање за Брану Грујића.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, али како ће он поставити питање за Брану Грујића, видите апсурд, то је глупо сада да он поставља Брани Грујићу, а он не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па нећемо ми њему ускратити право да пита.

Адв.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, е па дајте му, дајте му да то прочита па кад прочита онда да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зна он, увек има право да постави питања, ја данас завршавам по закону што је за завршити. Изволите колега питање. Немате, хвала. Седите господине Поповићу. Само тренутак. Добро, ево Ви сад кажете он сад неће да пита. Имате ли Ви питање за? Немате. Само нешто кратко Вама да предочим па ћемо на паузу и онда имамо сведока. Седите господине.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам једну молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ајте учините ако је икако можете, да не идемо у ћелије на одмор за тих 20 минута, него да останемо овде, док одемо тамо, док се вратимо, ни кафу не можемо попити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја, немам ја ништа против ако је то технички могуће.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако можете, помозите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је технички могуће. Има публике. Добро. Господине Грујићу хоћете да приђете? Ево пошто Ви као што рече бранилац Перковић имате привилегију да слушате другооптуженог шта прича, то нисмо ми измислили такав је закон, а он није имао, имате ли Ви неку примедбу, а он ће на Ваша евентуална питања одговарати каже кад буде добио Вашу интегралну одбрану, сад неће да одговара. Значи имате ли Ви неко питање и значи чули сте имате ли неку примедбу на ово његово, а ја после имам неколико краћих питања за Вас?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам примедби и не бих, овај, постављао питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не бисте му постављали питања. Добро. Е само ја имам пар питања везано за његову одбрану, неке ствари које Ви нисте рекли, а наиме он каже, реците нам Ви о улози евентуалној тог Видоја Благојевића 01. јуна? Је ли се чекао тај Видоје у штабу?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја с Видојем, ја с Видојем Благојевићем сам се видио и сретио много касније, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се први пут видели, да ли можете да се сетите?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не могу се сетити верујте, али након.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било пре 01. јуна или после?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: После, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви информацију да тог 01. јуна он чека Видоја Благојевића у штабу?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли Ви информацију да тог 01. јуна он није оперативни командант штаба ТО? Ви сте рекли он је главни за војску тог дана?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја не знам шта је он, само ја знам кад сам дошао, само ја знам кад сам дошао у штаб ТО није га било ту, није био присутан, дошао је касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, то знамо.

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: То је све што ја знам, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли Ви информацију да он некога испитује ту у штабу, евентуално оног Алију Ђулића?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, не, ја сам ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било уопште неко испитивање, каже сведок "Q" да је ту било неко испитивање, ко кога ту испитује?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Немам појма, ја сам ту дошао врло кратко и био сам врло љут, ван себе да Вам искрено кажем, овај, нисам ни гледао ни где ћу сести ни шта ћу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је ту Јово кад долази он? Он долази после Вас.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Јово је дошао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту био Поповић?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: После је Поповић дошао касније. Поповић је затекао нас, препирка између нас двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао он оно на Влади да није готова размена, да се ради на томе и тако даље?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да се ради вероватно је рекао, мислио да бригада даље преузима и даље ради бригада, сигурно је на то мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не шта је мислио, шта је рекао?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Па рекао је да размена није завршена, али да се ради на томе и да ће се завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ради на томе. И добро. Следећа Ваша информација.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Али није рекао ко ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи то је већ 03.јун?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај сведок «Б 1098» каже они су ту пет дана, па иду после у Пилицу још три дана. За тих укупно још пет дана од тог 03. сазнајете ли Ви шта је са разменом?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је готова или није? Питате некога?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не. Не питам никога јер нисам, овај, имао ни времена верујте, касније је тек после почело да се о томе прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули сте сведока Маринка Василића начелника полиције, он каже мени задатак даје или Влада или штаб ТО, ево ту су штаб ТО, ту је Влада, хоћемо ли се ми усагласити ко њему даје задатак да он тамо чува те људе, да обезбеђује или не?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Сигурно Влада му није дала да обезбеђује никога, јер Влада их није затворила, није знала ни колико их је, нити ко их је затворио, ни како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда могао? Хајде Ви нама сад реците ко је могао да да Маринку Василићу наредбу да он ангажује полицију, Петка Панића да иду тамо?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Онај, онај ко је наредио да се раздвоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је то?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Пише Вам тамо у документу ко је наредио. Имате докуменат у којем пише «Наређује се штабу ТО...» и не знам војсци и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али видите није интересантно није тај оптужен него вас двојица.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Жао ми је, а што није то је велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад хоћете да кажете да не знате ко је то урадио, а Ви сте председник Владе, а он командант штаба?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Како ћу знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви питања немате за оптуженог Поповића јел' тако? Добро. Хвала Вам.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам ја једно питање за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ваш бранилац је рекао да немате, ајде изволите.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Кратко питање имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кратко.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Када сте сазнали да у Зворнику се трансформише ТО и сва оружана сила у бригаду?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Прије 01-ога на пар дана, можда 6-7 дана смо чули информацију да се претвара, односно да се формира бригада.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте ли тад чули да је и дошао човек који ће бити команант бригаде?

Опт.БРАНКО ГРУЈИЋ: Чуо сам, али га нисам видео.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радимо до пола три зато што онда ми имамо смену по подне.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ у 12 часова и 50 минута.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок под псеудонимом "Q".

СВЕДОК "Q"

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине.

Сведок "Q": Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад су Вас назвали "Q" мој колега Алимпих, а звали смо Вас и «К» и небитно, битно је да је то исти човек. Значи обзиром да смо према одредбама Законика о кривичном поступку дужни да те мере заштите примењујемо и у поступцима који произилазе из претходних поступака ми ћемо Вас данас саслушати. Да ли су Ваши лични подаци исти?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте саслушани 09.новембра 2006 године у овој истрази, јел' тако. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је казна затвора до 5 година, нисте дужни да одговарате на поједина питања суда или учесника у поступку уколико би сте се одговором на поједина питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте заклетву положили па ћу Вас ја само опоменути да та заклетва остаје на снази везано за Ваш исказ. Нисте у сродству нити у завади са оптуженима Поповићем и Грујићем?

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

Сведок "Q" са подацима као у списима, упозорен, опомену на текст положене заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом је подигнута нова оптужница против овде присутних оптужених Грујића и Поповића којима се ставља на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, а наиме догађај у Техничко-школском центру Каракај у периоду од 01. до 08. јуна 1992 године када је страдао велики број људи у том Центру и касније у Пилици и на Гериној кланици. Ви сте овде испитани као сведок, а и ја сам Вас и чланови већа испитивали раније 08. и 09. маја 2006 године, па прво да Вас питам да ли остајете при Вашим исказима које сте до сада дали у току овог поступка против овде присутних оптужених?

Сведок "Q": Ја сам у неколико наврата дао и пред овим судом, а и пред другим органима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете и при оним исказима које сте дали пред другим органима?

Сведок "Q": Па, у целини да, могуће да ту неке детаље, да неки детаљи нису с обзиром на протек времена, да можда нису, овај, али мислим да у суштини у неким најбитнијим деловима нема никакве контрадикторности у тим изјавама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то ћемо још да видимо. Добро. Пошто сте Ви детаљно давали Ваш исказ везано за ситуацију и то у Зворнику, ја Вас сада поново о томе нећу питати, него да пређемо одмах на овај догађај везан за ове људе из ових десетак села у близини Вашег села Бошковићи, је ли тако?

Сведок "Q": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам Ви сада укратко због јавности и непосредности поступка испричате шта се то десило, шта Ви знате о томе, о тим људима? Како су отишли на тај пут и шта се с њима десило?

Сведок "Q": Па пре тог догађаја у Зворник је дошла једна велика група избеглица из околине Тузле, мислим Живиница и тих делова, и у Зворнику је било смештено, не знам тачно али можда 5000 – 6000 избеглица, углавном били су у спортском центру и по разним прихватилиштима, неки код рођака, неки добровољно по разним местима. Та села Ђулићи и та села о којима се говори су малтене на самој били линији разграничења између две зараћене стране. С обзиром да су они негде од почетка сукоба од априла до тог датума нормално живели у својим местима било је већ преговора са мештанима тих села

да због безбедности, јер у то време је било доста паравојних формација по Зворнику које нико отприлике није могао контролисати и да због безбедности тих људи који су у тим селима муслиманским да су они тражили да напусте ту територију. Познато ми је да је била у то време и формирана Комисија и мислим да људи које сам ја овде помињао Божо Видовић, Винко Радовић, били су неколико дана с њима на преговорима, мислим да су се одвијали преговори нисам сигуран, али како сам ја сазнао у Клиси у кући не сећам се више имена, презимена већ с обзиром на протек времена. Сам долазак тих људи у Зворник избеглица је појачао још напетост између становништва, између Муслимана који су ту били лојални и живели и српског становништва и војске. Ја сам сваки дан пролазио кроз та места јер сам са посла где сам радио ишао кући. Негде мислим да је то била недеља, не знам који је тачно датум био, сазнао сам од Винка Радовића мислим из Петковаца или од некога да се с њима раде, да су с њима преговори доведени до краја и да они треба да напусте ту територију. С обзиром да они у том договореном напуштању територије требали су проћи поред мога села јер је било договорено да они изађу пешке у правцу Сапне јер је то територија коју су контролисале муслиманске снаге, био је тај још један договор у селу Ђулићима на којем сам ја присуствовао. Договор је у име српске стране водио тадашњи народни посланик Јово Мијатовић али било је ту још неких људи у делегацији међу којима сам био и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У име, извините?

Сведок "Q": У име Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јово?

Сведок "Q": Јово Мијатовић да, он је водио преговоре, био је шеф делегације те за преговоре, он је био народни посланик. Ти преговори су само били како бих назвао технички јер су они већ раније договорили у Клиси да они напуштају, већ је било, већ је све било спремно за напуштање. Било је потребно обезбедити људима безбедност при изласку. Моја улога је с обзиром да сам ја живио ту у близини и имао неки ауторитет код тих одређених људи да у чети горе где сам ја био мобилисан у Бошковићима договорим да се не пуца на ту колону која ће напустити из правца Ђулића према Сапни, у ствари мислим да је било тачно одређено до незучког пута па од незучког пута да лево крену према Незуку и Међеђи селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас замолити биће ми компликована после да попуњавамо све празнине које се указују, кад нешто кажете да не користите пасив «било је договорено», «било је речено», да покушате да нам кажете ако се сећате ко је договорио или ако Ви непосредно не знате од кога то сазнајете. Не може нешто само да се договори.

Сведок "Q": Госпођо то је 1992 година, ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, знам, али 700 људи, морате имати у виду тежину овог поступка.

Сведок "Q": Па ја мислим да главне ствари су, главне ствари ће се, на шта мислите конкретно реците ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад конкретно мислим кажете договорено да иду, ко? Кад? Како Ви сазнајете? Да ли сте Ви договорили или неко други?

Сведок "Q": Ево ја ћу Вам рећи. Па добро реците ми на шта желите да обратим пажњу па ћу то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу, само да Вас покушам да мало будете прецизнији.

Сведок "Q": На састанку који је вођен у Клиси, који је представљао у име српске стране где ја знам двојицу учесника, не знам колико их је тачно било. Знам да је био Винко Радовић и Божо Видовић је договорено исељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући?

Сведок "Q": У кући мислим неког Алијића, не сећам се тачно, мислим да је Исмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

Сведок "Q": Како мислите кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је договорено. Ког дана у односу на онај дан?

Сведок "Q": Датум да Вам кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, дан, не морате датум. Колико дана у односу на онај дан кад су људи исељени, то да ли знате?

Сведок "Q": Дан – два раније него што смо ми били у Ђулићима. Ми смо били дан, ја сам био у Ђулићима дан прије него што су људи исељени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то.

Сведок "Q": На том састанку у Ђулићима на коме сам и ја био, Јово Мијатовић и ми који смо са њим били у тој делегацији смо договорили да они напусте та села у овом правцу у коме сам објаснио, мислим да сам то, да је то јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким договорате са муслиманске стране? Ко су преговарачи?

Сведок "Q": Па ја те људе сад не знам по имену али били су неки представници Муслимана, не знам тачно по имену ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико од ових који се после помињу?

Сведок "Q": Нисам сигуран ко је био све од њих, али видите то је било на отвореном, на отвореном простору, то није било ни у каквој канцеларији, ни у каквој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било?

Сведок "Q": Поред пута на ледини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ледини?

Сведок "Q": Да. На ледини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало ближе да нам опишете тај састанак? Ко је ту са српске стране осим Вас и Јове?

Сведок "Q": Па ја се могу сетити Јове Мијатовића, мене, знам да је био Драгомир Васић, знам да је био Сретен Милошевић, осталих се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту договара?

Сведок "Q": Па ја мислим да сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да напусте села?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Са стварима, без? Којим превозом? Ко? Шта? Значи мало ако можете.

Сведок "Q": Добро. Могу ја о томе причати колико хоћете није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": Договорено је да они напусте, сво становништво да се скупи ту и да напусти у правцу од Ђулића према Сапни до незучког пута, од незучког пута да могу понети са собом ствари, тракторе, камионе, аутомобиле, не знам, личне ствари и све остало. То је на том састанку договорено и ми смо одатле отишли. Следеће је ја сам сутрадан био на радном месту где сам радио као директор «Аутотранспорта» у Каракају код Зворника, позват сам од стране Мила Јовића који ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, шта тај ради?

Сведок "Q": Па ја мислим да је он био у логистици у ТО или нисам сигуран у ЈНА или у Зворничкој бригади, не знам тачно коју је имао функцију тада. Био је, знам да је био логистичар, да ли у штабу ТО или у бригади, не знам и он ме је позвао и рекао ми да све слободне камионе из «Аутотранспорта» пошаљем у Ђулиће, у ствари на Бијели Поток који је ту непосредно поред Ђулића. С обзиром да је то била пракса да су сви камиони коришћени за потребе ТО-а или ЈНА ја сам то и учинио, не сећам се тачно колико камиона али можда 4, 5, 6, не знам колико је тада било расположиво, послали смо, овај, у Бијели Поток. Не знам тачно колико је сати било, да ли је било око 1, 2, подне, не сећам се тачно колико, ја сам пошао редовно кући за Бошковиће и видио сам на Бијелом Потоку да се људи утоварају у камионе. Поред камиона били су ангажовани још превозних средстава, још камиона од других фирми, аутобуса и не сећам се тачно свега шта све не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се то утоварају?

Сведок "Q": Мислите на место или средства, не знам на шта мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, и на место и шта сте видели да се утоварају?

Сведок "Q": Па рекао сам, видео сам да се људи утоварају у камионе и у превозна средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи?

Сведок "Q": Па људи из Ђулића и осталих места који су ту скупљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарци, жене, деца, старији, ко?

Сведок "Q": Видите, ја сам се после вратио из Бошковића и видио сам да су мушкарци одвојени од жена и од деце, да су мушкарци товарени на једна превозна средства, а да су малолетни мушкарци, жене, деца товарени у друга превозна средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас схватила, два пута сте, Ви идете па се враћате? Колико времена? Кажете око 1, 2 идете ка Бошковићима кући?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта тад видите?

Сведок "Q": Видим да се људи товаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тад одвојени?

Сведок "Q": Нисам приметио, ја сам прошао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте прошли?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после колико се враћате?

Сведок "Q": Можда сат, сат ипо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта тад видите?

Сведок "Q": Видио сам да су одвојени мушкарци посебно, а жене и деца посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта би за тих сат ипо?

Сведок "Q": Ручао сам код мајке сат ипо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него како не разумем, товаре се?

Сведок "Q": Па ја нисам био ту, не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али шта сте видели први пут, нелогично је, шта сте видели први пут, а шта сте видели за сат ипо?

Сведок "Q": Па видео сам, прошао сам, видео сам гомилу људи који су скупљени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И товаре се?

Сведок "Q": И прошао сам. Не, паркирни су, дошли су ту по њих да их возе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете утоварају се кад сте прошли први пут ка кући кад сте ишли.

Сведок "Q": Добро, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда после сат ипо?

Сведок "Q": Враћам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта тад видите?

Сведок "Q": Видим исто, само сам тад приметио јел је остало мање људи, да су раздвојени мушкарци и жене. Тад кад сам прошао први пут било је маса од 4000 – 5000 људи, не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазе у те камионе?

Сведок "Q": Да. То је један, једна пољана на којој су људи скупљени онако у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та пољана?

Сведок "Q": Па то је тачно где је била аутобуска станица Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тамо кад почињу Ђулићи?

Сведок "Q": Па почињу Ђулићи, десно се иде, не знам, за Бијели Поток и већ та места Грбавци већ како ли, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок "Q": И онда сам, рекао сам да сам видео да су раздвојени мушкарци, жене и деца, онда сам, не знам у ком контексту али сам повезао једног човека до Зворника који је имао сина у ЈНА мислим да је био муслиманске националности, имао је сина који је био капетан тада у ЈНА, њега, његову супругу, можда снају и ћерку, тако нешто и одвезао сам их у Мали Зворник јел је он ту код једног човека отишао, не сећам се тачно, знам да му је кућа у близини, овај, аутобуске станице у Малом Зворнику, не аутобуске него бензинске станице у Малом Зворнику, јел човек код кога су они отишли имао је сина код њиховог сина који служи војску, па су се по том основу познавали, а човек се зове Рашид тај човек, не знам му презиме али зове се Рашид и знам бавио се грађевинским радовима као занатлија грађевинских радова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што сте га повезли?

Сведок "Q": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Ломић?

Сведок "Q": Врло је могуће да је Ломић, ја га знам висок човек и знам га добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте га повезли у Мали Зворник?

Сведок "Q": Па зато што сам туда пролазио и неко ме је, не сећам се, можете њега питати мислим да он сада живи, ја сам га видио ту да живи, не сећам се под којим околностима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту?

Сведок "Q": Па у кући у којој је живио и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђулићима?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се како је дошло до тога?

Сведок "Q": Не сећам се стварно, с обзиром на протек времена, не сећам се под којим околностима. После тога сам отишао у штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Малог Зворника?

Сведок "Q": Да, који се налазио у згради Војног одсека у Зворнику. Ту сам нашао неке људе и јавио сам се овима у логистици да видим да ли су камиони слободни, да ли могу сутра да планирам нешто са њима радити. Тад сам сазнао код, ушао сам, био сам и у канцеларији код Марка Павловића, да они праве списак за размену људи које треба разменити за заробљенике у Тузли. Нисам сигуран кога сам срео ту, да ли је, мешам две личности, да ли је Аган Лупић или овај Алија Ђулић, једног од њих двојице сам ту срео, мислим пре да је Аган. Аган Лупић је био полицајац и са мном заједно радио у полицији, ја сам му био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте срели Агана?

Сведок "Q": Рекао сам Вам судија нисам сигуран да ли Агана или Алију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу?

Сведок "Q": У штабу. Пошто је било договорено, али мислим да сам срео Агана, овај, пре, пошто је било договорено да се, пошто је Марко Павловић рекао да иде, да ће они носити тај списак за размену људи који су задржани, ја сам отишао, мислим да сам отишао по, сад да ли по, обрнуто да ли по Агана или по Алију до места где су они били затворени то је у Техничко-школски центар у Каракају и довео га у штаб ТО. Списак пошто је био дугачак правило се дуго времена је био негде завршен, не сећам се тачно у колико сати, а ја сам сво време остао ту јел ме Аган Лупић молио да останем са њим јер се са мном осећао безбедније. Када је био списак готов мени је дат општински «Југо» један који је плаве боје да одвезем њих двојицу до линије разграничења, то је у Мемиче, да одведем њих двојицу и да кажем да они носе списак за размену да их пропусте војска Републике Српске. С обзиром да пут којим смо требали ићи и иде се кроз шуму и да је био врло често пресецао од ових људи који су излазили из Сребренице и доста је било оружаних инцидената на том путу, ми се нисмо осећали безбедно јер је већ почео да пада први мрак, ја сам предложио тада њима да одемо код мене кући и да ноћимо па да то ујутро урадимо, то сам самоиницијативно предложио без знања било кога, плашећи се и за своју и за њихову безбедност. Ми смо искористили позицију то што сам ја некад био командир станице и што је Аган био полицајац па су нас сви знали малтене у полицији и у Великом Зворнику и у Малом па сам их превезао код мене кући у Мали Зворник. Дошли смо са првим вечерњим сатима и код мене смо ту преспавали. Ујутру сам сео их у тај исти ауто, одвезао на границу са раздвајањем у Мемиче где је била граница раздвајања две војске, поздравио се с њима и они су отишли. Ја сам стао десетак минута да не би неко пуцао за њима и то, они су отишли, ја сам се вратио. Даље сам обављао неколико дана нормалне активности у предузећу, убрзо потом не знам за колико дана почело се причати по Зворнику да су ти људи поубијани. Након тога из средстава информисања и то сазнали смо да је, да су пронађене гробнице тих људи што је потврдило ту причу и то је моје сазнање о томе укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо мало шире боље.

Сведок "Q": Ви реците шта Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо је ово укратко и доста се разликује од оног што сте причали, има пуно, пуно има нових ствари.

Сведок "Q": Ни у чему се, судија ни у чему се не разликује, ево па наведите ми молим Вас, само реците ми било који детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ех сад кад кренем да наводим до сутра ћемо увече да се саслушавамо.

Сведок "Q": Па ето чућемо, па ту смо није проблем да утврдимо шта је, није проблем колико год треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли ту негде оптуженог Грујића у Вашој причи, више га нема, пре га је било, ето то је рецимо једна битна разлика обзиром да се овде води поступак против ове двојице људи.

Сведок "Q": Па Грујић је, па Грујић је сво време у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имајући у виду шта сте раније причали, да чујемо сад.

Сведок "Q": Па ево реците ми било шта, ја кажем да стојим код оних исказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, Ви кажете остајем при исказу, тамо сте причали о Грујићу, где сте ишли с Грујићем, шта ради Грујић у штабу, где идете с Грујићем, данас нешто.

Сведок "Q": Па добро, треба да наведем, треба да наведем да сам у штабу видео и Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви треба да наведете оно што је било зато што сте Ви овде сведок, Ви нисте оптужени, тамо сте осумњичени у Босни, значи овде сте Ви сведок, значи Ви сте дужни да говорите истину, а оптужени по нашем закону.

Сведок "Q": Па да ли Ви видите негде судија да нешто нисам рекао, да сам рекао нешто што је неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мене питате да ли треба да наведем, немам ја Вама шта да кажем, Ви треба да говорите истину. Значи пошто данас нисте причали о Грујићу, а пре сте причали, да видимо да ли је било њега или није и шта је истина, а шта није, изволите. Да видимо прво да рашчистимо за Грујића. Изволите, сад Ви реците ипак је овде човек оптужен, нешто сте пре причали, шта је истина, нећу ја, прво да видим шта Ви кажете.

Сведок "Q": Судија истина је да сам ја кад сам дошао у штаб видео и Грујића, да је ту био и Грујић и Мијатовић и Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па нисте то рекли зато Вас питам.

Сведок "Q": Па добро нисте ме ни питали, ако питате ја ћу Вам рећи шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам питала да испричате све, а Ви сад човека не поменуште.

Сведок "Q": Па да Вам кажем, ја сам давао изјаву на 60 страница, сад како би причао све да се сетим 60 страница напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато кажем ајмо детаљније. Да ли је био Грујић или није?

Сведок "Q": Шта Вас интересује? Ја сам кад сам дошао у штаб у Зворник видео сам Мијатовића, Јову, Марка Павловића и видео сам између осталог и Грујића. У једној изјави коју сам дао овде пред судом рекао сам да је Грујић са мном ишао у школу у Каракај по да ли Агана или

овога Алију нисам сигуран, а у изјави другој сам рекао да није, и стварно кад бисте ме сада овде било чим запретили ја нисам сигуран мислим да Грујић није са мном ишао у Техничко-школски центар у Каракају што ће посведочити не знам ко, да ли Алија или, они кад буду дали изјаву, јел неко је од њих, ја сам некога од њих двојице довезао из Каракаја и знаће да ли је био Грујић или није. По мом сећању Грујић није био. Тачно је да сам у изјави овде рекао да је био, међутим ми често коментаришемо између себе овај, овај, овај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок "Q": Па сви људи који су живили у Зворнику, тај случај је врло честа тема, а посебно код нас који смо били некакав фактор у то време, је врло честа тема јел то је, овај, спомиње се 10 година на свим медијским страницама у Босни и Херцеговини не силази, спомињу се разво разни људи, ако ја имам ког новинара он спомиње тамо неке друге, ако он има он спомиње мене и не знам ни ја, ја сам лично заинтересован да помогнем колико могу да дође до истине јер сам и ја врло често спомињан у негативном контексту код медија и зато Вам кажем ми врло често коментаришемо, ја нисам у овом моменту сигуран да је Грујић био са мном, мислим да пре није био него што јесте ишао у Каракај али то ћу, ја тамо помињем Драгана Видовића кога сам видио, спомињем Алију, спомињем Ђуру, овога Ђуру ми смо њега звали Алија Ђулић њега су звали Ђуро, ја га знам по надимку Ђуро и Агана. Они ће потврдити, ја нисам сигуран мислим да Грујић није ишао у Техничко-школски центар у Каракај али је био у штабу ТО где се правио списак за размену и одговорно тврдим да и он и Мијатовић и Марко Павловић су знали да се прави списак за размену за Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви долазите у штаб значи ту су и Јово и Брана и Марко?

Сведок "Q": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Ви долазите сами или?

Сведок "Q": Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами долазите?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога да Ви идете у школу у Технички центар?

Сведок "Q": Ја ћу то још једном поновити, рекао сам тако што је било већ јасно одређено да иду људи на замену у Тузлу, што је откуцан списак и што су се тражили људи који ће однети тај списак. Мислим да је ту био можда, Алија је био ту присутан у штабу, а да сам ја можда предложио још Агана или обрнуто, да је био Аган, а да се отишло по Алију јер је Алија био председник СДА у том највећем селу у Ђулићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у колико сати Ви то долазите у штаб, после Малог Зворника одводите овог Рашида и кад долазите у штаб?

Сведок "Q": Нисам сигуран, то може бити у поподневним сатима, 4, 5, 3, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете неке људе сте нашли, то су ови Јова, Брано?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Милета Јовића?

Сведок "Q": Читав штаб је ту, видио сам и Мила Јовића и да ли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту је Миле?

Сведок "Q": Па они су сви ту имали канцеларије, то је читава комплетна зграда, ја нисам ишао по канцеларијама да гледам где је ко, али видио сам и Мила Јовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете јављате се људима у логистици, да ли је то Миле?

Сведок "Q": То је Миле Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је Миле, добро. Кажете сазнао сам да они праве списак за размену људи, од кога сте сазнали и ко су они?

Сведок "Q": Они су они који су куцали. Куцала је жена, овај, не знам тачно како се зове, штаб ТО је куцао списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може штаб да куца, то још не могу себи да представим у глави? Та жена?

Сведок "Q": Па ја Вам, мислим да толико, радници штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А радници, а ко куца, више радника или жена?

Сведок "Q": Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која то жена?

Сведок "Q": Не знам, не сећам се. Не сећам се која је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку Гору Савић?

Сведок "Q": Да. Знам, Гора је радила као дактилограф у општини, знам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она радила тог дана?

Сведок "Q": Врло могуће, не смем тврдити али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни?

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко диктира списак? Одакле се куца? Одакле се прекуцава?

Сведок "Q": Па списак су ваљда, овај, не знам ко је пописивао људе доле у Каракају, неко их је пописао. То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи?

Сведок "Q": У школи, да, у школи у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви сазнајете да је то списак људи у школи, како знате да су људи у школи? Како сазнајете да су људи у школи?

Сведок "Q": Па кад прођете из Бошковића и прођете кроз Ђулиће, прођете поред школе у Каракају и види се да људи се истоварају у школи у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам то рекли?

Сведок "Q": Па добро нисам, ево сад кажем, није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде сад реците, значи кад? Кад сте са Рашидом ишли у Мали Зворник?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели?

Сведок "Q": Да. Видео сам да људи се испред школе у Каракају да су паркирани камиони и да људи се, овај, истоварају из камиона и да се уводе у школу у Каракај, то се види са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воде се, како се воде? Ко их води? Сами се воде?

Сведок "Q": Па ја мислим, не знам, овај, судија на шта мислите како их воде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их води?

Сведок "Q": Нису у ланцима, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро ко их води, ајмо сад конкретно?

Сведок "Q": Па воде их они који су их довели из Ђулића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су их довели?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви не знате ко их је довео, реците нам шта видите?

Сведок "Q": Ајде сад да се вратимо да видимо шта нас интересује, па да кажем шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме ко води људе и где и шта затичете?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ко их води?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок "Q": Па ја сам Вам рекао, кад сам прошао у Ђулићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок "Q": Тамо су била разних структура, видео сам људи и у полицији, видео сам и у униформи људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам то рекли.

Сведок "Q": Па јесам рекао у изјавама, не могу сад да поновим изјаву од 60 страна, да ме натерате да поновим изјаву 100% од 60 страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас сад питам, нећу Вас ништа натерати.

Сведок "Q": Ево ја ћу рећи оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам кажете ко су ти људи који те људе тамо први пут, значи два пута Ви пролазите кроз Ђулиће поред аутобуске станице?

Сведок "Q": Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут кад идете кажете утоварају се у камионе и превозна средства. Шта има осим камиона? Ви сте дали 4, 5, 6, камиона, којих још има превозних средстава?

Сведок "Q": Да. Па још камиона и аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су то аутобуси?

Сведок "Q": Ја знам, видио сам да је онај један фирма се звала «Превоз» «Агропром» Зворник, али нисам сигуран још чији су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било «Дринатранса»?

Сведок "Q": Врло могуће, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И први, сад значи два пута сте Ви прошли?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут кад пролазите Ви се не заустављате?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете кући на ручак колима својим?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту ко утовара те људе у те камионе и тај «Агропром»?

Сведок "Q": Нисам ја, нисам видио ко их утовара, ја Вам кажем да су, ти људи су на ледини, око њих људи постоје који имају оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оружјем?

Сведок "Q": Има људи у униформама ЈНА, у разним оним униформама војним, паравојним, шареним маскирним и било је у униформама полиције, то сам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове цивилне полиције?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војне полиције?

Сведок "Q": Па нисам сигуран, они су носили оне беле опасаче, сад нисам обраћао пажњу, не знам, нисам сигуран да ли су били или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте застали ту?

Сведок "Q": Јесам кад сам се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То први пут, не, не, први пут?

Сведок "Q": Не, само сам прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вам то није било изненађујуће обзиром на онај договор што кажете иду људи из Клисе право, колико се ја ту разумем у ту конфигурацију из Клисе има право за Незук, за Сапну?

Сведок "Q": Па није мени било изненађујуће јер сам ја већ знао да је другачије одлучено кад су ме звали да дам камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али откуд сад војска и оружје и то све, да ли Вам је то мало нешто било?

Сведок "Q": Одлучено другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали ујутру Милета Јовића како сад то да треба да иду камиони у Бијели Поток, кад је требало да иду људи са својим стварима ка Сапни ка Незуку?

Сведок "Q": Нисам ја њега питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок "Q": Па ја никад нисам питао кад треба камион за војску или за ТО где они га шаљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, ајмо сад враћате се други пут, сад видите да се они исто утоварају али већ одвојени?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су жене, а где су ти мушкарци кад се враћате са Рашидом?

Сведок "Q": Па ја сам то видио, али сам пролазећи прстигао камион са пуно мушкараца и видио сам, а тамо су жене и деца одвојени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сад они иду ка, да ли су тада Рашид и ови с Вама у колима кад Ви то видите?

Сведок "Q": Јесу. Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они то виде?

Сведок "Q": Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви одлазите у Зворник, враћате се у штаб?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Ајмо сад, како сад долази до тога кад сте дошли у штаб да Ви треба да будете тај који ће да иде у школу?

Сведок "Q": Па ја не знам како је дошло до тога али мислим да је највише захваљујући мом познанству са Аганом Лупићем, јер је Аган тражио од мене да будем уз њега јер се осећао безбедније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте ме схватили, долазите у штаб поподне, кажете ту су Миле Јовић, Брано, Јова, Марко, е ајде сад мало ту да се зауставимо то је веома важно, значи сазнајете, кажете, да они праве списак, ова жена куца, има ли ту овог сведока «Р» са тог списка са псеудонимима? Да ли има «Р» ту на списку, ако нема да Вам?

Сведок "Q": Ја мислим да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту и «Р»?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он ради?

Сведок "Q": Па мислим да је он радио у тој оперативи око прављења списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради Марко? Шта ради Брана? Ви долазите сами први пут? Шта се ту дешава?

Сведок "Q": У ком смислу шта се дешава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико боравите ту?

Сведок "Q": Боравим што у канцеларији, што у ходнику можда два-три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно све?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре одласка у школу?

Сведок "Q": Не, не, рачунајући одлазак у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајмо пре одласка у школу колико ту боравите, шта радите?

Сведок "Q": Не знам, не знам стварно. Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ту сте срели или Агана или Алију, не знате кога?

Сведок "Q": Да. Мислим да сам срео Алију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Алију, ту у штабу?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради Алија у штабу, где је он?

Сведок "Q": Па ја мислим да је он био, да је помагао око тог списка, нисам сигуран или је приведен, неко од њих два да ли је помагао око тог списка или, па не могу да се сетим кога сам срео, да сад кажем шта ради, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажете Марко је рекао да ће они носити списак за размену. Ко су ти они?

Сведок "Q": Не, да ће он, један је од њих двојице био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај неки?

Сведок "Q": Да, а ја мислим, мислим да је онда предложено да још, да сам ја предложио да иде још један и мислим да је то, да ли смо узели Агана што је био полицајац или овога Ђулића зато што је био председник СДА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ђулић је ту кажете, већ?

Сведок "Q": Кажем један од њих два, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Ви сте предложили, коме Ви то предлагете?

Сведок "Q": Ја мислим директно Марку Павловићу, мислим да је он рекао да треба још један да иде, па онда сам ја предложио мислим Агана, нисам сад опет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да треба још један?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад Ви одлазите?

Сведок "Q": Идемо у Техничко-школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви идете у Техничко-школски центар?

Сведок "Q": Тако је, испред Техничко-школског центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самоиницијативно или на основу нечијег наређења или овлашћења?

Сведок "Q": На основу овлашћења од Марка Павловића, усменог додуше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Марко?

Сведок "Q": Да треба, да још једног, мало пре смо констатовали да још један треба да иде на размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да идете у школу, ко Вас овлашћује да идете у школу?

Сведок "Q": Марко или неко из штаба. Неко ми је од њих рекао да идем још по једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте пролазећи претходно видели у школи да се људи?

Сведок "Q": Истоварају и уводе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И улазе мушкарци?

Сведок "Q": Јесте, ја нисам ишао у ту школу, не знам мислим да је то била нека хала, није школа класична у смислу учионица, него нека хала, та школа није имала спортску халу, можда за обуку, пошто је то била школа ученика у привреди па можда нека хала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо још дошли до школе.

Сведок "Q": Добро, доћи ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи добијате овлашћење да идете у школу, знају ли ови људи ту у штабу да су у школи затвореници? Марко, Брано, Јово, Алија?

Сведок "Q": Знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знају?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате да они знају?

Сведок "Q": Па причамо сви о томе као сад у овој судници, сви причамо о нечему што се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви зашто су ти људи у школи, тад кад сте у штабу?

Сведок "Q": Па ја сазнајем, наравно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ајде да чујемо, како сазнајете и од кога и шта сазнајете?

Сведок "Q": Сазнајем да су они у школи зато што треба да се размене за затворенике Србе који се налазе у затвору у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то сазнајете?

Сведок "Q": Ја стварно нисам сигуран од кога сазнајем, мислим, причамо, ту има десетак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то нешто конспиративно прича да су неки људи у Тузли?

Сведок "Q": Не, прича се јавно о томе ништа није спорно, па сви су на истом задатку ту. Овај организује камионе, овај пише, овај штампа, овај пописује доле људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сви причају да се неки људи налазе у Тузли?

Сведок "Q": И то већ зна читав, читав град то већ зна шта се дешава доле у Каракају да су Муслимани у Ђулићима раздвојени мушкарци и жене и да су мушкарци у притвору у школи у Каракају. То је опште позната ствар у читавом граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је опште позната ствар да има у Тузли затвореника и где и колико Срба?

Сведок "Q": Па, да Вам кажем, овај, да ли је опште позната ствар или не, али ми смо тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оно што Ви знате, кажете да су ови затворени ради размене.

Сведок "Q": Исто тако, исто тако је, овај, била информација да их има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту информацију донео?

Сведок "Q": Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок "Q": Опште познату ствар ко је донео, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је онда те затворенике затворио у школи, кад је све ово опште познато?

Сведок "Q": Па ја говорим оно што знам, а ја не знам ко их је затворио. Ви ћете то утврдити у овом процесу ко их је затворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Онда, сад идемо у школу?

Сведок "Q": Добро, идемо у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама каже? Кажете добили сте овлашћење од Марка да идете у школу по? А Ви предложили да то буде и Аган јер је био полицајац?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сад идете?

Сведок "Q": Идем у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами или као што сте пре причали са Браном?

Сведок "Q": Да Вам кажем, неко кад, нисам сто посто сигуран кад враћам филм као за Алију и за овога, мислим да сам ишао сам, а уосталом то ће потврдити овај кога сам довео из школе кад буде рекао или доле Видовић, ја мислим да сам ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме идете у школу?

Сведок "Q": Идем, нисам сигуран да ли тим, мислим да идем мојим аутом, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок "Q": Пред школом затичем доста хаотичну ситуацију, они су већ били сви уведени у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти сад људи?

Сведок "Q": Јесте. Ја сам се јавио некоме од тамо тих стражара, навео сам у изјави да је то Драган Видовић, нисам сигуран сто посто, али неко

од тих од Каракаја неки, неко кога сам вероватно ја познавао, мислим да је Драган Видовић и рекао да сам послат из штаба ТО да преузmem једног од ове двојице, не сећам се сад кога, мислим да је Агана и они су њега извели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Овај Драган Видовић?

Сведок "Q": Па да ли Драган Видовић или неко ту од стражара. Исто стражари, сад да се опет вратимо, видео сам стражаре, били су у униформама разно – разним, зеленим, маскирних, полицијских и осталих униформи, свих могућих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Драган Видовић?

Сведок "Q": Драган Видовић је мештанин из Каракаја, у којој формацији је тачно био и колика му је тачна улога била, мислите у војном смислу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је одевен?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао униформу или је као цивил?

Сведок "Q": Јао, замислите госпођо да Вас питам како је неко одевен 1992. године, да га сетите у суду, па нисам ја обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да је стражар, на основу чега кажете да је стражар?

Сведок "Q": Па сад сам рекао, стражара има разних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Драган Видовић стражар или не?

Сведок "Q": Вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти стражари у цивилу или у униформама? То Вас питам.

Сведок "Q": Знате шта је проблем, проблем је Вас сад вратити у 1992 годину. Ви сматрате да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте, покушаћемо ми да се вратимо.

Сведок "Q": Па не, ја ћу покушати, Ви сматрате да је то била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми морамо да се вратимо знате, јер је овде у питању јако тежак догађај.

Сведок "Q": Не, слажем се ја, свестан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи врло просто питање, да ли су ти стражари униформисани и да ли су наоружани?

Сведок "Q": Ја сам рекао, сви су наоружани. Има и разних униформи, има разних, има полицијских, има маскираних, зелених, старих СМБ оних класичних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а чиме су наоружани?

Сведок "Q": Разним наоружањем, аутоматским, полуаутоматским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај Драган Видовић кажете не знате коме припада?

Сведок "Q": И он је био у некој униформи, мислим да је био онај, она маскирна војна, она као шаторско крило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она шарена?

Сведок "Q": Да, шарена као шаторско крило војна униформа, ја се обраћам њему, да ли је он или да ли неко од тих људи изводе Агана Лупића. Тада су отворили врата, то су била огромна велика метална врата као за улаз у гаражу али много већа као за улаз за оне техничке прегледе или тако нешто и тада се видело да, било је застрашујуће топло било и видело се да та пара, тај како бих рекао од те масе људи, људи који су тамо, да избија малтене као пароброд оно кад су отворили врата као да дими се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум, да ли знате, месец?

Сведок "Q": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

Сведок "Q": Па то је крајем јуна, крајем јуна, мислим да је крајем јуна или почетком јуна 1992 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таква врућина?

Сведок "Q": Да, да, било је, баш је било, изузетно топло је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то она зграда у «Т» у односу на школу, она радионица?

Сведок "Q": Јесте, јесте, то је најближа раскрсници према Тузли и Зворнику, најближа у фасадној цигли, чини ми се да је црвена фасадна цигла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли онај улаз што гледа овамо ка школи или онај супротни улаз?

Сведок "Q": Јесте, на пут, не, не, ја сам дошао на улаз који гледа на пут Бијељина – Зворник па паралелно са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај улаз се не види из зграде школске где је школа?

Сведок "Q": Не, не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су на «Т»?

Сведок "Q": Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај супротни, она трокрилна врата метална?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ту, шта? Дођете до врата и тај неко, Видовић или неко други?

Сведок "Q": Изводи Агана Лупића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могао тако било ко да дође и да каже изведи ми Агана Лупића?

Сведок "Q": Па не, ја сам се позвао на, позвао. Да Вам кажем било ту извођења и приватних вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мене интересује ово Ваше извођење, како Ви, у ком својству Ви изводите, позивате се на кога и шта кажете?

Сведок "Q": Позивам се на штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На штаб ТО?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично на некога или на штаб ТО?

Сведок "Q": Позивам се на штаб ТО и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том неком ко излази и шта кажете?

Сведок "Q": И кажем послат сам испред штаба ТО, ови људи иду на размену, одредили су да иде с њима и Аган Лупић да носи списак за размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неку цедуљу, неки папир да дате, неку дозволу, пропусницу?

Сведок "Q": Нисам сигуран, нисам сигуран да ли сам имао цедуљу или сам то рекао усмено, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај даје?

Сведок "Q": Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Аган кад Вас је видео?

Сведок "Q": Па, обрадовао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрадовао се?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок "Q": Одводим га у штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад Ви значи долазите у штаб?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је други пут у штаб?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли опет Бране, Јове, Марка, Милета?

Сведок "Q": Мислим да је Брано отишао, Јово Мијатовић исто, нисам сигуран, али ови људи из штаба ТО су били ту присутни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите?

Сведок "Q": Мислим на овога «Р» који сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Марко?

Сведок "Q": Он је долазио и одлазио, нисам сигуран колико је био присутан, колико је, али је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава са оним списком?

Сведок "Q": Списак кад је откуцан, знам да га је потписао Марко, оверили су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад већ кад се Ви враћате?

Сведок "Q": Не, не, судија, морамо мало поредати ствари, ја сам се вратио, ја сам ту, ја не излазим више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Питам у другом наврату кад долазите са Аганом је ли онда потписује списак или је већ био раније?

Сведок "Q": Не, не, ја сам дошао, вратио сам се и сад док се комплетира списак од неколико стотина људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

Сведок "Q": Ми смо ту сат, два, чекамо, пијемо кафу, пређемо у канцеларију где је слободна, не знам ни ја, ту смо ми у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": Ту је и Аган, ту је и овај Алија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам кад Марко потписује списак, то питам?

Сведок "Q": Предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви видели тај списак?

Сведок "Q": Видио сам га кад га је куцала машина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли то исти списак који је и потписан?

Сведок "Q": Па, ја сам убеђен да јесте, верујем да јесте, али је он био запечаћен, ја њега нисам отварао јер је био запечаћен и не сећам се сад шта је писало да ли Команди штаба ТО у Тузли или коме је био насловљен тачно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико страна је имао тај документ, тај списак?

Сведок "Q": Не знам тачно колико је страна имао, ја сам имао после прилику да видим тај списак у неким средствима информисања копиран, али ја оригинал нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имена било, лица?

Сведок "Q": Шесто, шесто и нешто имена чини ми се у оном копираном списку који сам видио али нисам оригинал видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тај списак на коме сте видели и потпис Марков? Помињали сте у ранијим исказима да је био списак са Марковим потписом?

Сведок "Q": Да, мени је речено, мени је предао неко, мислим да је «Р» или неко други ми је предао списак и рекао да је то потписано од стране штаба ТО од команданта Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма јесте ли Ви видели тај његов потпис на том списку, то Вас питам?

Сведок "Q": Нисам видио списак комплетан, ја сам добио коверту запаковану са списком унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје је била коверта, да ли се сећате?

Сведок "Q": Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам господин Поповић да је био неки розе коверат?

Сведок "Q": Могуће, розе, плава, бела, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, то је списак тих 600 и нешто људи?

Сведок "Q": Ја сам тај списак видио копиран после у средствима информисања, оригинал нисам видио, видио сам 685, 683 чини ми се да је на том списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто запазили, то је тај откуцани списак на машини?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели заглавље, шта је писало у заглављу тог списка?

Сведок "Q": Нисам обратио пажњу, нисам ја тада томе документу придавао неку толику важност да би обраћао, али знам да је био неком насловљен у Тузли, мислим да је био Команди штаба ТО у Тузли или некоме, не знам, нисам сигуран у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неки писан папир осим тог списка?

Сведок "Q": Да ли не знам око ове двојице за пропусницу, ја мислим да ли смо имали папир или нисмо то ће боље њих два рећи, мислим да је то њима значајнији моменат у животу него мени, да су они то боље упамтили, нисам сигуран али претпостављам да смо имали због војске која нас је требала пропустити на раздвајању у Меммићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли се сећате тога папира, да је писан неки такав папир?

Сведок "Q": Не сећам се како, да ли су они прошли на усмени, на усмено моје или на спис, мислим да је вероватно постојао неки документ, јер не би они мени, нисам ја те људе знао који су тамо били у војсци на разграничењу, претпостављам али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да је Марко рекао да ће написати писмо да Ви одете у ТШЦ, па сте рекли Грујић је рекао да би он волео да види шта се то доле дешава, па сте заједно Ви и Грујић отишли?

Сведок "Q": Тако је, рекао сам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са писмом које је написао Марко Павловић да се та двојица пусте из затвора, тад сте причали да су обојица били у затвору?

Сведок "Q": Могуће и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад знате да Алија није у био затвору него да је био?

Сведок "Q": Не знам, ја Вам кажем не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас причате Алија у штабу био, па Ви доводите само Агана?

Сведок "Q": Нисам, нисам то рекао никад. Ја сам рекао да не знам ко је од њих двојице био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али само једнога, а онда сте стално говорили двојицу доводите из школе?

Сведок "Q": Могуће да су и двојица, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А могуће да су и двојица?

Сведок "Q": Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли да сте ишли само по Агана, пре пет минута, можда и мање?

Сведок "Q": Све што сте рекли то је тачно, али је тачно и ово ја што кажем, кажем да је могуће да сам отишао по оба двојицу, ја стварно, то

је 1992. година и ја у том моменту нисам уопште могао да претпоставим да ћу ја поново да се сећам детаља, то је за мене било нека рутинска ствар нормална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад сте у школи док чекате да изведу Агана, да ли сте видели некога из полиције, осим овога Видовића?

Сведок "Q": Рекао сам да сам видио и полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога? Кога?

Сведок "Q": Не, не могу да се сетим кога још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте неког резервног полицајца који ради у «Зворник Стану»? Ко је тај?

Сведок "Q": Да. Плав човек, не знам како се зове, кад би сад показали фотографију ја бих рекао овај, али не знам који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ради у «Зворник Стану»?

Сведок "Q": Мислим, да, ради сад, ја човека виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то ћемо лако наћи, није то проблем. Да ли још увек ради?

Сведок "Q": Ја нисам у Зворнику једно пет година, док сам ја отишао радио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте Драгана Ристановића?

Сведок "Q": Не Ристановића него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте помињали.

Сведок "Q": Драган Ристановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": Можда се он зове тако, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког «Регија»?

Сведок "Q": Не. Р, Р, «Регија»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Реги», да.

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Да ли сте нешто причали са Видовић Драганом?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је он рекао да их је мало ту на обезбеђењу, да је рекао Грујићу да јави то у војску и у полицију да је пуно људи, да ће провалити, да ће направити масакр?

Сведок "Q": Не, тако је, то сте у праву, ја сам, сад сте ме подсетили, то је тачно. Ја сам са њим причао, он ми је рекао да је много људи затворено, да су стравични услови, да је, овај, с обзиром на халу која је и број људи који је унутра да су стравични услови и да треба пренети, овај, у штаб да треба и неко обезбеђење јер можда је њих, он ми је тада рекао, можда двадесетак их свега било на обезбеђењу читаве те масе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то каже?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, кад Ви доводите Агана да ли преносите то за те услове?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме преносите?

Сведок "Q": Па ја мислим да сам рекао да ли сведоку «Р» или Риђошићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Марку?

Сведок "Q": Могуће и њему да сам рекао, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брани?

Сведок "Q": Па рекао сам ту у штаб, ја сам рекао у штабу као да сам рекао свима. Рекао сам неке, пренео сам шта ми је речено, не знам сад тачно коме сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да се Брано обратио затвореницима?

Сведок "Q": Не, не, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је Видовић рекао да се овај обраћао затвореницима. Извините, извините погрешила сам, ништа.

Сведок "Q": Није Вам први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, док ја грешим. Важно да сте Ви доследни у Вашим исказима.

Сведок "Q": Ево трудићу се верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте под заклетвом.

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате неког Ивана Араповића званог «Шицер»?

Сведок "Q": Чуо сам за њега, Иван Араповић из Каракаја мислим да већина људи га зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли имао он ту неку улогу, да ли сте ишли нешто с њим?

Сведок "Q": Не знам, да није био у ауту можда са мном, што сам тврдио да је био Грујић са мном, можда је он био са мном, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

Сведок "Q": Кад сам отишао из штаба по овога до школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он био тамо кад сте?

Сведок "Q": Не, не, можда је био са мном у ауту кажем, па сам зато мислио да је неко био са мном, да је Грујић, али ја нисам сигуран да ли је уопште био са мном неко, могуће да је тај Араповић. Ја њега знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сутра кад сте отишли Ви на линију раздвајања тамо?

Сведок "Q": Сутрадан ујутру, кад смо се пробудили ујутру одмах око 8 сати – 9, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте одвезли са овим «Југом»?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Дођете до линије?

Сведок "Q": До линије, мислим да сам имао папир испред штаба ТО да се ти људи пропусте, јер то није било баш једноставно тада у том моменту, овај, проћи линију с једне или с друге стране, значи имао сам папир, овај, документ да је њима дозвољено да прођу, и стао сам десетак минута док они нису замакли на неки пушкомет, у то време да за њима неко пуца или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па овај Араповић каже да он вози, каже до линије белим «Југом» и он ту био поред?

Сведок "Q": Па добро, вероватно Аган и Ђулић знају ко их је одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је уопште да је ту присутан овај Араповић кад они треба да пређу линију ту?

Сведок "Q": Ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није?

Сведок "Q": Ја мислим да није, али нисам сигуран, али то ће најбоље ова двојица знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, данас питамо Вас, а ту двојицу ћемо.

Сведок "Q": Добро, па ја кажем да нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је била нека бела застава ту у питању да се нешто даје?

Сведок "Q": Није никаква бела застава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок "Q": Није ништа било. Они су отишли овим асфалтним путем који иде од Зворника према Тузли ту на самој, где је била граница, они су отишли пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да сте од Марка тражили и од тих других да интервенише код обезбеђења да се обезбеде бољи услови за ове људе?

Сведок "Q": Па то је што сам рекао, рекао сам у штабу ТО јер сам чуо од ових стражара да су изузетно лоши услови па сам пренео то у штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте са овим људима, тад сте причали да сте двојицу довели из школе, да су Вас они питали зашто је одлука промењена, а да сте им Ви рекли да је то одлучено из безбедносних разлога, да ли Ви знате зашто је промењена одлука?

Сведок "Q": Не знам, али вероватно смо коментарисали између, сво време док смо се возили у ауто смо причали нешто и вероватно су људи питали, то је врло могуће да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте рекли да сте у штабу затекли Рашида Ломића који је био са супругом, ћерком и снајом?

Сведок "Q": Можда је и то, само знам, знам сигурно да сам га ја превезао у Мали Зворник, да ли сам га повезао из овога, не, не, сад сте ме

подсетили, да у праву, ја сам Рашида затекао у штабу и тад ми је речено, ја сам одвезао до Малог Зворника, онда сам тотално помешао сатницу ову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и да је Брано Грујић од Марка Павловића тражио да се обезбеде бољи услови кад сте Ви оно рекли да су тамо лоши услови?

Сведок "Q": Да, рекао сам то јер сам ја то пренео из Каракаја и тад сам тврдио у изјави да је Грујић ишао са мном у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Павловић кад сте Ви рекли за те услове?

Сведок "Q": Па не знам да ли сам рекао Павловићу директно или некоме у штабу, али ја сам пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте да сте тражили од Марка да побољша услове.

Сведок "Q": Па не могу ја од њега тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам он одговара или не?

Сведок "Q": Ја не могу од њега тражити, ја могу да му кажем, да му пренесем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тад сте рекли тражили сте.

Сведок "Q": Па добро, нисам се добро изразио, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте и Грујић је од Марка тражио, да ли сте Ви чули то?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази Грујић је тражио од Марка да се обезбеде услови?

Сведок "Q": Па рекао сам судија, не, Ви сте мене нашли у изјави да сам ја рекао да је Грујић био са мном и то је тачно, тачно да сам рекао. Неком реконструкцијом сећања, приче између нас, мислим да није био, али то ће рећи овај Аган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо прошли, рекли сте није било у реду, идемо даље.

Сведок "Q": Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Павловић је рекао да ће интервенисати да се људима омогуће нормални услови, да ће послати екипу која ће им доставити воду, да ће направити можда неки други распоред.

Сведок "Q": Видите, ја колико сам разумио дух, ако бих могао сад рећи тако, дух те идеје, идеја је била да се направи списак да се људи размене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама причам Вам за услове ове што Вам сада говорим.

Сведок "Q": Наравно у том духу Вам и кажем судија, да обезбеде се услови за нормалну размену, не можете послати људе који су били измучени на размену. Морате послати људе који су били у неком

нормално третирани. Ја сам разумио да је дух тога у то време да је то била идеја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Марко рекао да није знао за то да нема тих услова, али да ће доставити воду и распоред направити и тако даље, да ли се сећате тога?

Сведок "Q": Сећам се, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је неко саслушаван ту, да се неко драо? И то сте причали.

Сведок "Q": Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту кога саслушава?

Сведок "Q": Па ево ја ћу Вам рећи, само ми реците, не могу да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, ја сам ту да Вас подсетим.

Сведок "Q": Одлично, сад ћу Вам рећи, мислим да је у то време била нека диверзантска група која је ухапшена, коју је водио мислим да је Мехмед Сејдиновић се звао човек који је радио прије у том штабу ТО, Муслиман из неког суседног села до мога и ја нисам то видио али сам чуо кроз зидове у штабу ТО, мислим шта ти зидови су урађени од ових панелки, од не знам ни ја, нису тврдо зидани, да су неки људи саслушавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у штабу?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко саслушава у штабу?

Сведок "Q": Па, иза зида су, саслушавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали ту, пошто сте ту цео дан, пили кафу два сата, питате ли Марка, Брану? У каквим сте односима с тим људима?

Сведок "Q": Два-три сата, па саслушавају, знате шта да Вам кажем ваљда је уобичајено ако непријатељског војника заробите да га саслушате, да видите каква је ситуација на супротној страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја шта је уобичајено, нама командант штаба ТО каже да штаб никога нити заробљава, нити испитује?

Сведок "Q": Ја не знам ко их је саслушавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што Ви кажете.

Сведок "Q": Извињавам се, упао сам у реч, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам Вама да предочим, он човек каже нити се ко саслушава, нити се ко испитује, Ви кажете ту се у штабу испитује, ја Вас питам да ли знате ко то испитује у штабу просто или питате кога то испитују, како знате да су тог Мехмеда ухватили, да је био у диверзантској групи?

Сведок "Q": Па, то је био читав, ја не знам Зворник има 10000 становника, све се зна у пет минута шта се дешава, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па видите то што Ви сад кажете потпуно је у супротности са наводима одбране, зато морамо, он каже да ништа не зна, све ово што Ви знате?

Сведок "Q": Добро, ја кажем, ја тврдим оно што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете цео град зна јер има 10000 становника?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, чујете то нешто се саслушавају и?

Сведок "Q": И највише захваљујући томе и остајем са Аганом јер је и он чуо да се саслушава, било је ту мало и повишеног тона и то га је плашило и зато ме је замолио да останем са њим до краја тог одласка на Мемифе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се Марко Павловић сложио са тим да Ви одведете ову двојицу и да је овај «Р» или неко ту присутан дао те спискове Лупићу и Ђулићу, је ли дао њима или Вама у тој розе коверти стандардне величине залепљену?

Сведок "Q": Мени, мени је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што је куцао?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са оним дописом?

Сведок "Q": Па исто мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је допис диктирао Марко Павловић?

После ћу Вас подсетити прочитаћу Вам допис.

Сведок "Q": На који мислите допис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онај што се шаљу људи, да прођу.

Сведок "Q": Не, ја не знам који документ, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете овако: на списковима је било 670 имена, то је касније видео кад је објављено у новинама као и допис који је диктирао Марко Павловић на коме је био текст и потпис и печат штаба ТО и онда причате како је било касно ноћ, па сте Ви одлучили без знања Марка да..

Сведок "Q": Добро, подсетили сте, хвала Вам, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имамо списак са именима људи, а имамо неки допис?

Сведок "Q": Тако је, допис да се пропусти кроз линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присутни кад се то, кажете диктирао Марко, да ли сте Ви ту присутни?

Сведок "Q": Па ја нисам присутан, претпостављам да је он написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте?

Сведок "Q": Нисам присутан у канцеларији, јер то је мени дато, да ли је он то диктирао или неко други ја претпостављам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је договор био с Марком да одвезете их увече до Мемића?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте Ви то самоиницијативно окренули да ипак то буде сутра?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте рекли Марку?

Сведок "Q": Нисам му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

Сведок "Q": Па нисам сматрао за потребним да му то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте рекли било је написано пропратно писмо где командант ТО моли људе на линији да пропусте ову двојицу јер носе списак?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте онда рекли писмо је куцано у штабу ТО, па сте онда рекли не знам ко је диктирао, а претходно сте рекли диктирао Марко, али «Р» је предао, било је куцано машином као нека пропусница. Да ли сте Ви кад су ова двојица кренули дали њима неки контакт телефон или је то неко други у штабу урадио, шта даље, кажете људи у Тузли, како ћете сад сазнати повратну информацију везано за размену?

Сведок "Q": Не знам, ја претпостављам да је то писало у писму, ја мислим да је то писало у оној коверти, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам Вас за договор са овом двојицом, да ли им кажете нешто ајд сад идете и ништа?

Сведок "Q": Ја не знам да ли схватате моју улогу, моја улога је била да их одведем до линије разграничења и да људи прођу безбедно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви и даље неку улогу?

Сведок "Q": Па, утврдићете Ви каква је све улога до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли информисали Марка сутра да сте их одвезли?

Сведок "Q": Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру?

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да јесте?

Сведок "Q": Можда јесам, не сећам се, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је требало ови да ступе у контакт са властима муслиманским у Тузли, ова двојица?

Сведок "Q": Ја не знам, овај, судија ја сам схватио то да они треба да предају то писмо онеме коме је насловљено, вероватно штабу ТО у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте мислим да је Павловић дао упутство Лупићу и Ђулићу како да ступе у контакт.

Сведок "Q": Да, па то је, да предају писмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да знате да је списак и писмо потписао Марко и ударио печат штаба ТО.

Сведок "Q": То сам видио на документу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сазнали повратно шта се дешава? Да ли Вас је звао неко телефоном из Тузле из штаба или Аган или Алија или неко трећи?

Сведок "Q": Није се госпођо, није било телефонских веза тад између, није ме могао назвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дали телефон?

Сведок "Q": Није било телефонских веза уопште између Републике Српске и Федерације, побогу рат је, каква веза телефонска, није могла птица прећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су Вам возачи причали о неким убиствима, хајте нам сад то испричајте?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који возачи, где убиства, ко, шта?

Сведок "Q": Судија, ја ћу рећи што знам, немојте ме сад који, где, шта. Возачи су ми рекли да су доле на Бијелом Потоку раздвојени људи и да је пред Техничко-школским центром приликом истовара било и појединачних убистава, нису ми рекли ко, нису ми рекли ко је убијен, нису ми рекли детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је било значи и тамо на Бијелом Потоку и у школи?

Сведок "Q": Мислим пред школом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред школом?

Сведок "Q": Да. Или у школи, али углавном ту око школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко су ти возачи?

Сведок "Q": Радници «Аутотранспорта». Ја се сећам једног на пример Ћетковић Ђорђо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неки?

Сведок "Q": То је давно било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки Крстић?

Сведок "Q": Да, Крстић Слободан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам он причао?

Сведок "Q": Њих двојица, али не сећам се ко али неко од њих ми је причао, не сећам се ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од њих двојице?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам каже да је видео та убиства?

Сведок "Q": Па они су ми рекли да је било, да ли су они видели, да ли су били присутни, да ли су од некога чули директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали, је ли Вас то заинтересовало?

Сведок "Q": Нисам ја истражни судија, ја сам директор «Аутотранспорта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, па нисам питала ко је истражни судија, да ли Вас је заинтересовало, то су људи Ваше комшије?

Сведок "Q": Па госпођо, у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете као комшија сте ишли.

Сведок "Q": У то време је гинуло по 115 људи, 120 за дан један, ја нисам знао, не знам сетим се питам за неког школског друга, каже па он је сахрањен пре месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте их питали?

Сведок "Q": Па наравно, у том лудилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта после се дешава? Враћате се кажете Марку да су ови људи отишли и?

Сведок "Q": Нисам, чекајте, на који детаљ мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазите сад већ то је значи следећи дан ујутру, возите ове људе, је ли тако?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И враћате се и кажете информисали сте Марка да сте људе одвезли?

Сведок "Q": Нисам сигуран да ли сам га информисао, можда јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли сутрадан сам информисао да сам их одвезао ујутру?

Сведок "Q": Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се после тога дешава? Идете ли Ви даље у штаб ТО или код Грујића у Владу или? Тих дана, значи интересује ме тих сад наредних 5 – 6 дана Ваша сазнања хронолшки?

Сведок "Q": После тога, видите да Вам кажем, сви смо ми били у некој функцији рата и привреда и ова политика и војска и полиција и сви смо ми малтене дневно контактирали. Наравно да контактирамо и са Грујићем, али рекао сам оно што је битно за ово након 15-ак – 20 дана, не знам месец, не знам тачно који рок, почиње већ јавно да се прича по граду да су људи поубијани, јер они су били ту 3-4 дана у Каракају. Ја сам пролазио сваки дан поред школе идући на посао поред школе у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок "Q": И видио сам да има около обезбеђење, онда је, једно јутро сам приметио након 3-4 дана да нема обезбеђења. Била је прича да су отишли на размену у Батковић, јер у Батковићу је био доле затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то прича?

Сведок "Q": Сви, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су сви?

Сведок "Q": Сви у Зворнику, сви грађани Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени?

Сведок "Q": Ја с њим нисам о томе причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима двојицом нисте причали?

Сведок "Q": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли на Владу или у штаб ТО?

Сведок "Q": Што ћу ја на Владу, нисам ја члан Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да често седите на Влади као привредник, то сте причали и раније.

Сведок "Q": Не, нисам то никад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте долазили на Владу?

Сведок "Q": Не, ми смо имали контакте са Владом врло честе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никад ишли на састанак Владе као привредник?

Сведок "Q": Па не знам, да ли, можете ли Ви отићи на састанак Владе, не можете, како ћу отићи на састанак Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Чујете да су побијени?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је убио?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се прича?

Сведок "Q": Па не знам, Ви сте саслушали овде 500 сведока па не знате ко их је побио, како, ко их је побио? Ја кажем опште је било позната прича да су људи, почела је прича да ти људи нису уопште размењени за Батковић, доле нису отишли у затвор у Батковићу, него да су поубијани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где? Ајде не знате ко, где су убијени?

Сведок "Q": Па ако не знаш ко, онда не знаш ни где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Герину клаоницу? Каракајско поље сад се зове.

Сведок "Q": Чуо сам први пут кад су ме питали у Хагу око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули да су ту неки људи убијани?

Сведок "Q": Чуо сам као причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су лешеве лежали?

Сведок "Q": Чуо сам ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули?

Сведок "Q": Па одмах након тога, кажем након двадесетак и нешто дана почела је та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли о томе причали са Браном Грујићем?

Сведок "Q": Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе нешто?

Сведок "Q": Па, ја сам причао са њим и он није знао ништа о томе. Увек ми је тврдио да ништа није знао нити је чуо о томе, док није, овај, пронађена масовна гробница. Било је разних прича чак и у натпису у БиХ штампи да су у руднику у Србији, да раде, да су размењени, да не знам ни ја, разних је тих било, међутим, кад су пронађени посмртни остаци тих људи, ја сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било у односу на то?

Сведок "Q": Нисам сигуран, 1998., 1999., не знам, у току рата нису сигурно, него после рата, сад не знам тачно које године. Ја сам га питао и он каже ја не знам стварно шта је са тих људи, јер знам да сам једно јутро питао на Привременој влади да ли се људима доставља редовно храна и вода и да су поједини чланови Кризног штаба почели да се смеју и рекли су скинули смо их са хране и воде, то ми је Грујић рекао, по мом сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се Ви видели Грујића први пут након оног дана кад сте одвезли ову двојицу?

Сведок "Q": Ја сам Грујића виђао сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан?

Сведок "Q": Није било дана, не знам, више дана да смо били заједно у току читавих 10 година, него да се нисмо видели. Зворни је мали, ми смо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он чуо да су ти људи убијени?

Сведок "Q": Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испада сад да сте Ви то њему рекли, да он не зна, него му Ви саопштавате?

Сведок "Q": Па, добро, ја сам рекао оно што сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да цео град о томе прича?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу брујао је цео град о томе?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да они то не знају?

Сведок "Q": Немогуће, морају и они знати, сви смо ми чули за ту причу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте?

Сведок "Q": Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Поповић Бранко каже да је чуо шест месеци до годину дана након тога када су затворени?

Сведок "Q": Могуће, али он је врло брзо после тога отишао из Зворника, не знам тачно до ког датума је он био, али он је врло брзо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже вратио се 16. јуна?

Сведок "Q": Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За 10 -15 дана?

Сведок "Q": Врло је могуће, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га виђали после кад се вратио?

Сведок "Q": Не, стварно тога се не могу сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте с њим нешто причали о овим људима?

Сведок "Q": Не, не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Јесте ли чули за неког «Нишког», «Пиварског»?

Сведок "Q": Како да не, чуо сам, то су све људи који су били добровољци у Зворнику, после тога су формирали неке своје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После чега?

Сведок "Q": После свог доласка у Зворник, они су дошли као добровољци. Да ли су они са собом довели нешто ту, неку ситну групу, али већина тих људи је било доведе са собом 6 – 7 неких момака, онда мало домаћих још мало скупи и направи неку своју групу, па је била позната група «Нишког», «Пиварског», «Жуће», овог, оног, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали неког Бошка Стојановића из Каракаја?

Сведок "Q": Видите, у Зворнику се сви ми између себе знамо, ја сам чуо за Бошка Стојановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за њега?

Сведок "Q": Да има неки Бошко Стојановић, не бих био сигуран сад који је човек да га видим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте ли чули нешто да се причало везано за школу?

Сведок "Q": Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког «Пипу» Јосиповића? Надимак «Пипа».

Сведок "Q": Чуо сам да човек постоји, али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је постојао?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у једном тренутку тамо кад сте Ви, Ви сте исто били мобилисани?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој чети?

Сведок "Q": У Бошковићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бошковићима?

Сведок "Q": Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју формацију сте мобилисани?

Сведок "Q": У војску. Били смо у ТО-у док није формирана ЈНА, не, чуј мене ЈНА, сад сам све помешао, док није формирана Војска Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је формирана Војска Републике Српске?

Сведок "Q": Па ја мислим да је то негде у мају, нисам сигуран ког маја, маја 1992 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су Вам у Хагу на суђењу Милошевићу показивали неки списак о исплатама плата за јуни, па да је ту био и списак полицајаца који су чували ТШЦ?

Сведок "Q": Јесте, ја сам видио тај списак, то су списак плата полицајаца који су ангажовани на чувању Техничке школе у Каракају за месец чини ми се мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за мај?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вероватно везано за оног сведока «Гама» претпостављам, кад сте ишли тамо да га спашавате, је ли тако?

Сведок "Q": Да, да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То није јуни?

Сведок "Q": Не, то је, не, не, то је, нисам добро судија рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мај месец?

Сведок "Q": Не, видио сам и за мај и за јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за јуни?

Сведок "Q": И за мај и за јуни. Били су спискови, јер та школа је коришћена на самом почетку рата био је неки притвор, ја сам ишао да посетим овога сведока «Гама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви излазили из кола у Бијелом Потоку кад су ови људи искрцавани?

Сведок "Q": Да ли сам повезао Рашида, када сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу да су Вас видели да сте извукли из камиона Агана Лупића?

Сведок "Q": Није, нисам сигуран, али то ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то могуће?

Сведок "Q": Не, немогуће милијарду посто, уосталом то ће Аган сам вероватно у свом исказу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад ми није јасно, у ком својству Ви ово све радите? Идете у школу, враћате се, тамо преговарате у Ђулићима на ливади?

Сведок "Q": Разних својстава има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците у ком?

Сведок "Q": Зависи коју радњу мислите, на коју радњу мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ово, Ваш ангажман везано за ове људе.

Сведок "Q": Нисам, ја сам некад директор «Аутотранспорта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": Некад сам човек из Бошковића, председник Месне заједнице ту који има неки ауторитет у том неком локалном окружењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли Ви то радите самоиницијативно или Вас неко задужује или Вас неко овлашћује било испред полиције, испред војске, испред Владе, то Вас питам?

Сведок "Q": Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок "Q": Комисија за преговоре је била формирана у општини за преговоре о исељењу, да ли је она била формирана од Привремене владе, од штаба ТО, од војске, то не знам, али Комисија је већ 5-6 дана пре мог доласка у Ђулиће преговарала с њима у Шетићима, у Клиси, не знам ни ја. Значи Комисија је већ била формирана и исељење је било договорено. Ја као председник Месне заједнице у Бошковићима или неко ко има ауторитет тамо у тој Месној заједници треба да обезбедим да на ту колону која пролази сто метара испред наших ровова, испред линија нико не пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас задужује да Ви то обезбедите?

Сведок "Q": Па, то је договор између Срба које је једно време представљала та делегација која је била по Клиси, коју не знам ко је формирао, где су Видовић, Радовић и друга ствар и ова неформална делегација која је у Ђулићима коју предводи посланик Јово Мијатовић у којој сам и ја присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, ко Вас задужује да Ви то радите? То Вас питам, да ли неко из Владе или Ви сами или ко?

Сведок "Q": Па, не, задужују нас људи ти, тај договор нас задужује, као сад се договорили, договорили смо се да људи иду према Сапни да се на њих не пуца. То је договор. Ја знам да то сад са ове тачке изгледа све чудно али то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да изгледа чудно?

Сведок "Q": Па видим по изразу Вашег лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате како је дошло до тога да ове избеглице, ових 5000-6000 људи дођу у спортски центар? Како да дођу баш у Зворник?

Сведок "Q": Ја нисам тамо био, они су причали да су протерани, да су се пробијали кроз муслиманске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, него како баш у Зворник?

Сведок "Q": Па то им је најближа тачка где ће доћи на Дрину, Зворник је на Дрини. Сви бежимо према Србији, кад год је, од како је света и века из Босне бежимо према Дрини, њима је најближа Дрина у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тај Јово био њихов земљак можда?

Сведок "Q": Јово Мијатовић је родом са тих крајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли из Брњице можда?

Сведок "Q": Нисам сигуран, мислим да је село Оловци, али не знам тачно, нисам никад био у том крају, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то близу тамо Живиница?

Сведок "Q": Не знам, географски 50-ак километара од Зворника можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у кући Винка Радовића на састанку?

Сведок "Q": У то, у овом договору око Ђулића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја, ја Вас питам?

Сведок "Q": Ја мислим да је то било испред куће Винка Радовића, на ледини испред куће, нас је било много нисмо могли бити у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где је кућа Винка Радовића, у Ђулићима?

Сведок "Q": Између Ђулића и Петковаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже у Петковцима, не каже у Ђулићима, сви кажу да је кућа Винка Радовића у Петковцима и да сте били Ви у тој кући, сем Вас.

Сведок "Q": Па то је, могуће да је тај договор што сам спомињао на ледине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок "Q": Да је одигран пред кућом Винка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то ће ипак бити да је било у кући?

Сведок "Q": Не, не, не у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок "Q": Испред куће, у дворишту његовом, јер нас је било доста и не би могли сви стати у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ледина и двориште, то је то?

Сведок "Q": Трава, код нас је ледина трава, не знам шта је код Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у дворишту његовом?

Сведок "Q": Ја мислим да је у његовом дворишту, где се завршавају Ђулићи и Винкова кућа је 200 метара, значи на почетку села Петковци, он је један од најближих комшија селу Ђулићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било ту испред куће?

Сведок "Q": Ту је био договор, овај, који сам Вам рекао, људи су нас упознали да је делегација српска била горе у кући Исмета Алијића, да је договорено то исељавање и да се обезбеде ти технички детаљи да не би неко пуцао на људе, да не буде инцидентата и тако даље и ту је био договор, ту је трајао можда једно пола сата – 40 минута и тако је договорено да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте да Вас је Јово информисао, Ви сте рекли да су вођени преговори већ два-три дана, да ли сте Ви у тим претходним преговорима учествовали или не?

Сведок "Q": Нисам ни учествовао, нисам ни знао да се воде преговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како дође онда баш до тог дана да и Ви будете ту испред куће?

Сведок "Q": Па, ја сам ту пролазио сваки дан кроз Петковце, кроз Ђулиће, према мом селу Бошковићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи случајно сте дошли? Или сте знали да ће бити састанак са Васићем и са?

Сведок "Q": Не, не, ја сам ту случајно дошао, нисам ни од кога послат, нисам делегиран, ништа, него човек који има ту локални ауторитет у

селима, ко је наишао не знам и та делегација уопште је неформална, не знам, нити је ко послао Васића, нити Мијатовића, овога, да Мијатовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Грујић да је врло формална и да сте Ви и Јово преговарали, раздвајали, затворили људе, баш тим речима, да све што је било главно сте радили Ви и Јово Мијатовић као преговарачи, као људи који доносе неке одлуке везано за ове раздвојене људе, па на крају и ово?

Сведок "Q": Госпођо, ја сам тада био директор «Аутотранспорта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": И можете замислити каква је моја улога, а што се тиче Грујића ја га стварно позивам овде да каже све што зна, не само за мене, за било кога, јер сматрам да је у његовом интересу и у мом да се сазна, нема 700 људи, 600 колико, да се зна шта се десило, ја стварно позивам да изнесе сваки детаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога ми то да питамо шта је са 600 – 700 људи, кад не знате ни Ви, ни Грујић, ни Поповић, кога Ви предлагете да ми питамо?

Сведок "Q": Па, ја да сам судија ја бих за седам дана дошао ко је, али нисам судија и изгледа ћете ме натерати да приватно водим истрагу јер сам лично заинтересован. Треба поћи од оних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете те вештине да поделите с нашим тужиоцем?

Сведок "Q": Судија да Вам кажем, овај, има списак људи ко је обезбеђивао школу, ко је одвео људе, ви сте криви, ако не знате ко је одвео. Кад се нађе први извршилац све ће бити остало јасно као дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, прво да утврдимо ко их је затворио, ко је одлучио да се затворе, да се раздвоје, то прво да утврдимо, а после ћемо.

Сведок "Q": Ево, ја шта могу помоћи изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нам нисте рекли за то.

Сведок "Q": Ви знате ко може одлучити каква је хијерархија тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево каже господин Грујић Ви и Јово главни били да преговарате, да раздвајате. Молим вас па нећемо сад. Па рекао је, преговарали, раздвајали људе, затворили. Тим речима је рекао, молим Вас, немојте сада.

Сведок "Q": Судија, видите ја да Вам кажем, не знам да ли ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви били главни за преговоре и да Вас морамо да питамо, ето.

Сведок "Q": Да ли ово има везе или нема, али видите, ја Грујића разумем он је огорчен овде, у затвору је, не знам, био је први у тој некој екипи, ја сам лично убеђен да Грујић са овим нема никакве везе, то је моје лично убеђење, али исто тако сам врло заинтересован због поимања и мог имена и мислим и да Грујић и сви ми треба да допринесемо овде што је више могуће да се каже једном ко је то урадио, а ако Грујић тврди за

мене да сам ја то, није ништа спорно, нека то докаже, нека изнесе аргументе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да сте Ви преговарали, раздвајали, затворили, на крају тим речима буквално је рекао, а претходно прича да сте Ви и Јово Мијатовић били главни за преговоре, па би било логично да ви који сте преговарали знате шта се, ко је раздвојио, разумете?

Сведок "Q": Судија, ја сам Вас упутио, Комисија за преговоре је била оформљена прије, ја мислим да има чак, нисам сигуран сто посто, али могу то проверити, у Хагу су ми показали папир да је формирана Комисија за преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папир?

Сведок "Q": Да, у коме је формирана Комисија за преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ко је у тој Комисији, да чујемо?

Сведок "Q": Ја се сећам двојице људи, предлажем да преко њих дођете јер ја лажем, Винко Радовић рекао сам у исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он ће доћи у петак.

Сведок "Q": Божо Видовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доћи ће и Божо, из Малешиха?

Сведок "Q": Тако је, Божо Видовић из Малешиха, они су били већ, јер откуд они у Клиси, у кући Алијића, они ће рећи ко их је послао, ко их је организовао за преговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли Ви Видоја Благојевића?

Сведок "Q": Да. Видоје Благојевић је био командант Зворничке бригаде, не знам тачно у ком периоду али врло могуће и у овоме периоду јер он је био негде на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог Видоја Благојевића видели тих дана везано за ову школу, значи кад преговарате Ви, кад идете у школу, кад се враћате, кад идете тамо, кад долазите у штаб или на неком другом месту?

Сведок "Q": Да Вам кажем, ја сам Видоја Благојевића знао као што су га сви знали у Зворнику, јер он је командант Зворничке бригаде, сваког команданта знају сви у Зворнику. Он мене није знао, ја нисам имао с њим никакав контакт ни индиректан ни директан везано за Техничко-школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Нисте ми одговорили.

Сведок "Q": На шта? Знате ли Ви?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање да ли сте видели Видоја Благојевића оних дана, овај догађај који нас интересује овде?

Сведок "Q": Не, нисам га видио, нити имам било каква сазнања да је повезан у било ком контексту са овим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то Вас питам да ли знате или не? Да ли сте чули у штабу да се чека да дође Видоје тога дана од некога присутног у штабу?

Сведок "Q": Преда мном не, али врло је могуће, преда мном, ја нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А немате сазнање да је он умешан у ово?

Сведок "Q": Рекао сам, немам никаква директна или индиректна сазнања да је Видоје Благојевић има било какве везе. Нити да има, нити да нема, једноставно не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете данас телефони не раде, је ли тако, са Тузлом и то?

Сведок "Q": Да, за време рата 1992 године телефони нису радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли имали ови Ђулићани Муслимани телефонску везу са својима тамо?

Сведок "Q": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они јесу?

Сведок "Q": Не, не, они су имали телефоне у селу, али ја мислим да нису могли контактирати са Тузлом и са овима, они су имали телефоне где су могли интерно, општина Зворник није била сва српска под контролом, један део општине Зворник и они су могли ту имати комуникацију, али мимо тога на линији разграничења између два садашња ентитета, јер тада су постављене стране, нису могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да сте после састанка отишли у Бошковиће и скупили командире чета и обавестили да сте били у Ђулићима, да мештани хоће да напусте територију, па да се организује да не пуца, да треба да се појача безбедност, да они иду тамо према Сапни?

Сведок "Q": Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тако?

Сведок "Q": Тако је, све сам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Ви то радите, скупљате командире чета, је ли то самоиницијативно опет или?

Сведок "Q": Па зато што смо се договорили да људи прођу горе, а друга ствар да Вам кажем, не треба ништа крити овде, у то време је нама годило да нема Муслимана у Ђулићима, јер ја пролазим сваки дан кроз муслиманска 5-6 села, била је не безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су сад то командири чета које скупљате, кажете у Бошковићима сам скупио командире чета и рекао им да ће добити и по другој линији команде ТО информацију о томе шта треба да се уради?

Сведок "Q": Па ја не знам који су, можда Савиновић Перо или не знам ко су све били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета из Бошковића?

Сведок "Q": Нису то чете, то су водови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водови?

Сведок "Q": Да, људи који су водили чету, мислим да је Перо Савиновић био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите чета ТО Бошковић?

Сведок "Q": Да, да. Не чета ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета чега?

Сведок "Q": Чета војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте тада да ће добити по линији команде ТО информацију о томе шта треба да се ради.

Сведок "Q": Нема тад ТО у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма Ви сте рекли господине «К», нисам ја.

Сведок "Q": Могуће, могуће да сам рекао, али нема линија, нема ТО команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли?

Сведок "Q": Па могуће да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте рекли да сте се договорили пред Муслимани тамо кад сте били на састанку да Јово обавести надлежне о постигнутом договору, команду ТО и СУП?

Сведок "Q": Тако је. Тако је да Јово обавести о постигнутом договору, он је био шеф преговарачког тима, он је требао да обавести Привремену владу, СУП, војску, не знам ко је све укључен у то. Васић је после постао начелник полиције, Васић је тад био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Винко Радовић да је дан раније још 31. маја договорено да иду вашим камином, вашег предузећа и да иду на Бијели Поток, а не тамо у Клису па на Сапну, на Незук? 31. маја.

Сведок "Q": Не знам, имате ли Ви календар да видимо који је то дан био 31., тог јуна када смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок "Q": Ја тврдим овако, не, не, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан уочи, на састанку.

Сведок "Q": Судија, ја не знам сад датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битан датум.

Сведок "Q": Али тврдим да смо. Не. Битан је мени и битан је дан. Недеља је била кад смо ми разговарали, значи не може се у недељу договорити камион, фирма не ради, недеља је била, а у понедељак су они ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте директор, Ви сте директор.

Сведок "Q": Па немам људи, не возим ја камион, немам људи, недељом не ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто треба договор са директором да буде радним даном кад су преговори?

Сведок "Q": Не, не, није логична та његова тврдња, могуће, али није логична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он једини који то каже.

Сведок "Q": Добро, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже и Васић Драгомир исто да је претходног дана био договор да иду камиони на Бијели Поток, а не да иду уопште у Клисусу па тамо Сапна, Незук, Међеђа или нешто.

Сведок "Q": Судија, све смо ми помешали сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да сте раније знали?

Сведок "Q": Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа ја нисам помешала.

Сведок "Q": Мени је сад збрка и желио бих да то рашчистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама сада предочавам исказе других сведока.

Сведок "Q": Само, молим Вас. Ви тврдите да неко тврди од сведока да смо ми договорили у Ђулићима да ће људи бити раздвојени жене, деца и да неће уопште ићи пешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винко Радовић каже да је у његовој кући договорено пре 01.јуна, значи дан пре.

Сведок "Q": Али ја нисам био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма он каже Ви сте били у кући његовој, и Васић Драгомир и сви.

Сведок "Q": Па, то је тај једини, е добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај једини, е он каже да је тада договорено да на Бијели Поток дођу камиони, а не у Клисусу, значи да се већ раније по њему знало да иду људи?

Сведок "Q": Нема везе Клиса са камионима ништа судија, помешали сте све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа онда ћете морати да нам дођете и на суочење кад буде Винко Радовић и Васић Драгомир, па ћемо овде да Вас пет дана испитујемо.

Сведок "Q": Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, морамо сад да прекинемо јер имамо друго суђење у поподневној смени. Само још једно питање.

Сведок "Q": Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Спасојевић Будимир?

Сведок "Q": Спасојевић Будимир је син од мог стрица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли погинуо?

Сведок "Q": Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1996. године?

Сведок "Q": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Алија Ђулић да га је он ухапсио претходно вече и довео га у штаб где је он и преноћио?

Сведок "Q": Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам тако нешто познато?

Сведок "Q": Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Сведок "Q": Не. Не, Алија је ту помешао једну ствар, Алија је њега мало пожурио па га ухапсио пре него што је почео рат на прије једно 15 дана, ја сам тад био командир полиције. Алија је мало пожурио па је њега ухапсио 15 дана пре него што је почео било какав сукоб, судија, а тачно је да је био ухапшен, он је био врло проблематичан, направио је неки инцидент горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Буда?

Сведок "Q": Да, и ја сам дошао тада као командир полиције и ја сам био заробљен исто у Ђулићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете нам сутра ујутру причати. Само још једно питање. Да ли Вам је дао Алија Ђулић, јесте ли дали Алији телефон свој?

Сведок "Q": Телефон, број телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број телефона Вашег тада?

Сведок "Q": Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да сте му дали телефон и да је он већ сутра телефонирао и да сте му Ви већ рекли да информације цуре, да је 400 људи већ стрељано, да нема људи, да у Тузли нема никога, да сте Ви рекли да то није истина, он је чуо већ да тамо се убијају људи?

Сведок "Q": Ако Алија утврди да ме је назвао из Тузле тад телефоном, све је истина. Какав телефон, каква Тузла, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте причали ни са Алијом ни са Аганом?

Сведок "Q": Ја од како се то десило Алију Ђулића никада нисам чуо ни видео у животу. Аган је навратио код мене на кафу можда 2000 године у Зворник у моју канцеларију, попили смо кафу петнаестак минута и ја сам га замолио, пошто смо већ знали шта се дешава, рекао сам, замолио сам га Агане молим те пошто ће доћи једног дана онако како је истина и ја очекујем од њих врло коректно то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи господине "Q" сутра се видимо у 09,30 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Ради другог суђења у коме учествују исти чланови већа главни претрес се ОДЛАЖЕ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато што нам нови ЗКП, обавезује нас да непрестано судимо, па морамо зато тако да кажемо.

НАСТАВАК СЕ заказује за **04.02.2009** године
с почетком у **09,30** часова.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА